

WWW.BOSNAFOLK.COM
by Muho Pašalić

BALADE BOSŃJAKA

60 NAJLJEDŠIH BALADA
BOSNE I HERCEGOVINE

KOPENHAGEN, DANMARK
LJETA 2002

© 2002 BOSNAFOLK

WWW.BOSNAFOLK.COM
by Muho Pasalic

BALADE

B O S V N J A K A

NAJLJEPŠIH BALADA

60

B O S N E I H E R C E G O V I N E
K O P E N H A G E N , D A N M A R K

L J E T A 2 0 0 2

© 2002 BOSNAFOLK

B O S N A F O L K

6 0 N A J L J E P Š I H B A L A D A B O Š N J A K A **SADRŽAJ:**

16. Vezak vezla Adem-kada, mlada nevjesta 1. U sv'jetu se naći ne mogaše 17. Majka Fatu rano budi

2. Ferman dođe iz Stambola 18. Zlatno sedlo po vodi plivaše 3. Kad morija Mostar morijaše 19. U srid šehera, u srid Bajne Luke 4. Klikovala prebijela vila 20. Kol'ko cvili gora Garevina 5. Bol boluje gondže

21. Procvilila gora šimširova 6. Oganj gori u zelenoj gori 22. Meho s majkom po has-bašči hoda 7. Kolo igra na sred Sarajeva 23. Udaje se Alibegovica

8. Knjigu piše srpski knjaže 24. Husejin se u svatove sprema 9. Ali-beg se s ljubom zavadio 25. U našega bega Ali-bega 10. Urodila b'jelica šenica 29. Kad umrije srma Ibrahimie 11. Koliki je Javor na planini 30. Pusta bolest u sv'jet udarila 12. Dvije kule na Zagorju bile 28. Fali mi se Mujo momče mlado 13. Zbor se kupi na Kakanj pazaru 29. Zagrmilo iznad Visokoga 14. Potresla se gora od istoka 30. U Stambolu akšam okujiše 15. Falila se Mahmut pašinica 31. Iz Šemboja topi udariše s t r a n a 1 o d 1 2 7

w w w . b o s n a f o l k . c o m b y M u h o P a š a l i ć © 2 0 0 2

B O S N A F O L K

6 0 N A J L J E P Š I H B A L A D A B O Š N J A K A 32. Sunce bi sjalo, ali ne može 48. Po gori se zelen bajrak vije 33. Dvore mela Alibegovica 49. Razbolje se Havalicu Bego 34. Kad slavuji tići zapjevaše 50. Brat u sestre konja dojahiva 35. Sarajevo, što si neveselo?

51. Vezak vezla Gabelkinja Zlata 36. Emina bole boluje

52. Vezak vezla Zlatija đevojka 37. Budim gradi beže Bajram-beže
53. Šetao se aga Hasan-aga 38. Što 'no cvili u Glamoču gradu?

54. Vezak vezla Dženetića Diša 39. Mujo gleda Ajkunu djevojku 55.
Mujo gleda u mahali Zlatu 40. U kadune Hasanaginice 56. San
usnila Hasanaginica 41. Knjigu piše srpski knjaže 57. Sunce zasja
šeher Bijeljinu 42. Tužila se Ganibegovica 58. Kad je kuga Mostar
pohodila 43. Mrak zateče po gori svatove 59. Kad Moriče pohvataše
44. Sina rodi Sinanbegovica 60. Što se b'jeli u gori zelenoj 45.
Gledali se Mujo i Nizama

46. Kad Vilići seku udavaše

47. Ja kakva je sjajna mjesečina

s t r a n a 2 o d 1 2 7

w w w . b o s n a f o l k . c o m b y M u h o P a š a l i ć © 2 0 0 2

B O S N A F O L K

6 0 N A J L J E P Š I H B A L A D A B O Š N J A K A 1. U S V ' J E T U S E N A Ć I N E M O G A Š E

milu kćerku beg Filipovića;

otišli su po l'jepu djevojku, U sv'jetu se naći ne mogaše, sad se
tvojim svatovima nadam."

što Mehemed Fatu milovaše; Meho šuti, ništa ne besjedi, misli Fata
uzet će je Meho, onda reče svojoj miloj majci: hoće Meho, al' mu ne
da majka: "Daj mi, majko, ačik mintan mavi, Fata svoje ruho
prodavala.

brzo mi ga na telala dala, Mehemedu govorila majka:

brzo mi ga na drugom gledala, "O moj sine, d'jete Mehemedu,
uzdisala, Mehu spominjala!"

ti se prođi Smiljanića Fate, Dade majka ačik mintan mavi, Fata nije
roda gospodskoga, ode Meho tijesnim sokakom, jer u Fate b'jela
ruha nema!

ispred dvora plemenite Fate.

Ti si, sine, roda gospodskoga, Pred njeg' mlada išetala Fata: neće t'
moći roda darovati.

"Kamo, Meho, šećer i jabuke, Ja sam tebi zlato isprosila, što si
mene na to naučio?"

sa Zagorja Umihanu mladu, Meho šuti ništa ne besjedi, s t r a n a 3
o d 1 2 7

BOSNAFOLK

60 NAJLJEPŠIH BALADABOŠNJAKA njega mlada zaklinjaše Fata: "Skini, Meho, sa konja djevojku!"

"Života ti i tvoga i moga, Neće Meho da skine djevojke, kaži meni, što si neveseo!"

al' da vidiš Mehameda majke, Meho kaza što je i kako je, gdje povadi dojke iz njedara, u to dođe iz dvora robinja: poče sina proklinjati svoga.

"Hajde Meho, tebe zove majka, Al' se Meho pobojavao kletve, došli su ti kićeni svatovi, pa on skinu sa konja djevojku.

da ti skineš sa konja djevojku!"

Kad je bilo večer po akšamu, Ne htje Meho da otiđe dvoru, večeraše i akšam klanjaše.

Al' ga mlada preklinjaše Fata: Kad je bio vakat od ložnice, "Idi, Meho, oba ti svijeta, dvoje mlado u đerdeku svedoše.

onoga svijeta i ovog svijeta!"

Da vidite gondže Mehameda!

Tad je Meho Fatu poslušao, On ne skida duvak sa djevojke, pa on ode b'jelu dvoru svome, da djevojci b'jelo lice ljubi, kad mu zlato na konju stajaše.

već on sjede na šikli sanduke, Mladu Mehi govorila majka: pa on uze sadefli tamburu.

strana 4 od 127

BOSNAFOLK

60 NAJLJEPŠIH BALADABOŠNJAKA Sitno kuca, tanko popijeva: Tada reče gondže Mehameda: "Misliš, Fato, misliš, dušo moja, "Čuješ li me, lijepa djevojko, da djevojci puli duvak skidam; Skini malo puli duvak s glave, n'jesam, Fato, života mi moga, Da ti vidim lice i obrve!"

života mi i moga i tvoga!

Kad djevojka duvak podignula, Misliš, Fato, misliš, dušo moja, sinu lice kano žarko sunce, da djevojci b'jelo lice ljubim; a gr'oce kano mjesečina.

n'jesam Fato, tebe ne želio, Tada reče beže Mehemedede:
već se junak tobom oženio, "A Boga mi, prikladna djevojko, u
džennetu, na prvom konaku!

i ljepša si i viša od Fate, Misliš, Fato, misliš, dušo moja, ali n'jesi
mome srcu draga!

da djevojci ruse kose mrsim; Selam ćeš mi majci učiniti, n'jesam,
Fato, nesuđeno zlato.

ja joj hoću svijet prom'jeniti!

Misliš, Fato, misliš, dušo moja, Kad u jutru bijel dan osvane, da
djevojci crne oči mutim; nek sakupi hodže i hadžije, n'jesam, Fato,
rumena jabuko!"

nek me kuplju od ruže đulsijom, s t r a n a 5 o d 1 2 7

w w w . b o s n a f o l k . c o m b y M u h o P a š a l i ć © 2 0 0 2

B O S N A F O L K

6 0 N A J L J E P Š I H B A L A D A B O Š N J A K A nek mi puste
perčin niz tenešir, što joj nema sina Mehameda, što mi ga je Fata
odgojila.

pa se hvali l'jepim djevojkama, Tri je fildiš češlja salomila, kako mu
je omiljelo zlato.

tri kutije jaga potrošila, Iza toga mnogo i ne prođe, dok mi ga je
mlada odgojila.

rasrdi se nesmiljena majka, Nek me nose neženjeni momci, udri
nogom u bojali vrata, nek ne idu drumom širokijem, odmah su se
vrata otvorila, nek me nose uskijem sokacim, na golemo čudo
udarila:

ispred dvora plemenite Fate!"

do koljena u krv ugazila!

Pa dohvati handžar s čiviluka, A djevojka staše u budžaku,
handžarom se u prsa udrio, U budžaku, pod puli duvakom.

i na njemu srce izvadio,

Progovara lijepa djevojka: mrtav pade, žalosna mu majka!

"Bog t'e ubio Mehameda majko!

Kad u jutru zora osvanula, Što ga ženi nedragom djevojkom,
osvanula i sunce granulo, što ga n'jesi Fatom oženila, čudila se
Mehameda majka, jer umrije Meho od žalosti, s t r a n a 6 o d 1 2 7

w w w . b o s n a f o l k . c o m b y M u h o P a š a l i ć © 2 0 0 2

B O S N A F O L K

6 0 N A J L J E P Š I H B A L A D A B O Š N J A K A sve lijepu Fatu spominjući.

Kad pogleda plemenita Fata, Selam ti je Meho učinio,
veliko je čudo opazila:

da sakupiš hodže i hadžije, napr'jed idu neženjeni momci, da ga kuplju od ruže đulsijom, koji nose gondže Mehameda, da mu puste perčin niz tenešir, a za njima hodže i hadžije.

da ga nose neženjeni momci, Odmah se je jadu dosjetila, da ga nose uskijem sokacim, da je Meho, žalosna mu majka!

ispred dvora plemenite Fate."

Ona pade po sadef đerđefu, Majka curu dobro saslušala, kako pade, više ne ustade.

i sakupi hodže i hadžije; Misli majka izgubi se Fata, ponesoše gondže Mehameda, al' se Fata s dušom rastavila.

ispred dvora plemenite Fate.

Tad zakuka Fatijina majka: Vezak vezla plemenita Fata, "Stante, stante, hodže i hadžije, na čardaku, na visokoj kuli; pričekajte i ovog mejita!"

puhnu vihor s visokih planina, Kad su bule Fatu opremile i odnekle miris nanosaše.

Ponesoše obadva mejita:

s t r a n a 7 o d 1 2 7

w w w . b o s n a f o l k . c o m b y M u h o P a š a l i ć © 2 0 0 2

B O S N A F O L K

6 0 N A J L J E P Š I H B A L A D A B O Š N J A K A Naprijed nose Fatimu djevojku, da hvataju, da ih vežu,

a za njome gondže Mehameda.

da ih vežu i osude.

Mezare im blizu iskopaše, Sultanu su dodijali

A kroz mezar ruke proturiše, po tužbama iz Travnika,

A u ruke metnuše jabuke,

iz Travnika od vezira:

Kad se prenu, nek se poigraju!

da Morići, odmetnici,

ne kabule ni sultana,

2. FERMAN DOĐE IZ STAMBOLA ni sultana, ni vezira,

nit ikaki gospodara,

Ferman dođe iz Stambola,

veće sami gospodare,

bujruntija iz Travnika,

gospodare kako hoće.

baš u šeher Sarajevo,

Kad vidio Dizdar-aga,

a na ruke Dizdar-agi:

što mu kaže bujruntija,

da hvataju dva Morića,

hršum čini haskeriji,

dva Morića, dva pašića,

da hvataju dva Morića,

Morić Ibru, Morić Pašu;

da hvataju, da ih vežu,

s t r a n a 8 o d 1 2 7

www.bosnafolk.com by Muho Pašalić © 2002

B O S N A F O L K

6 0 N A J L J E P Š I H B A L A D A B O Š N J A K A da ih vežu, da
ih vode oklagiju prelomila,

pravo gradu u tavnicu,

zlatan ibrik ulupila,

gdjeno Dizdar brzo kroji: pa poletje iz avlije,

ko omrkne, ne osvane.

bosonoga, gologlava,

Uhvatiše dva Morića,

figanj čini, kose čupa,

uhvatiše, savezaše,

vas Hat-mejdan rasplakala.

savezaše, povedoše,

Pa eto je u Sarače:

baš kad majka pitu suče.

"Jazuk vama svi sarači, U ruci joj oklagija,
što pustiste dva Morića,
a u drugoj zlatan ibrik.
što mi jednog ne oteste,
Haber dođe staroj majci
ili kako izmoliste?
da Moriće uhvatiše,
Ko će mene utješiti?
u tavnicu povedoše.
Ko li staru prigledati?"
Kad to čula stara majka,
Pišći stara kao guja,
sve je jedna pobacala
i sarači zaplakaše.
po avliji, po kaldrmi:
Otlen pođe uz Kovače,
s t r a n a 9 o d 1 2 7
w w w . b o s n a f o l k . c o m b y M u h o P a š a l i ć © 2 0 0 2

B O S N A F O L K
6 0 N A J L J E P Š I H B A L A D A B O Š N J A K A ruke lomi, a
govori: pred njih pade, molit stade.
"Jazuk vama svi kovači, Lijepo moli stara majka:
što pustiste dva Morića,
"Bogom brate, Dizdar-aga, što mi jednog ne oteste,
pusti meni jednog sina,
ili kako izmoliste?
pusti meni jali Ibru,
Ko će mene utješiti?
jali Ibru, jali Pašu!
Ko li staru prigledati?
Išći mala koliko ćeš!
Teško meni, jednoj majci!"
I' čifluka, ili kmeta?
Opet leti stara majka
Ili voliš suha zlata?
pravo brdu uz Kovače,

Samo jednog daj mi sina!
dok je stigla Dizdar-agu, Ako li mi pustit nećeš,
di joj vodi oba sina,
kunem ti se dinom mojim,
oba sina savezana
a i postom ramazanom,
sindžirima debelijem.
zaklinjat ću nebo, zemlju, Bir ih stiže jedna majka, učinit ću tešku
dovu.

bir ih stiže, pred njih pade, Nikad mira biti neće

s t r a n a 1 0 o d 1 2 7

w w w . b o s n a f o l k . c o m b y M u h o P a š a l i ć © 2 0 0 2

B O S N A F O L K

6 0 N A J L J E P Š I H B A L A D A B O Š N J A K A ni sultanu ni
veziru, oprosti mi b'jele ruke,
dok nad Bosnom oni budu,
i dodaj mi tamburicu,
a ni tebi dobra nije!"
da pogledam po Saraj'vu,
Kad to čuo Dizdar-aga,
ne bi li mi lakše bilo!"
progovara staroj majci:
Kad to čuo Dizdar-aga,
"Vrat' se natrag, stara majko, zaustavi jasadčije,
pustit ću ti oba sina,
naokolo nubečije,
oba sina bez dinara."
oprosti mu b'jele ruke,
Prevari se stara majka,
dodade mu tamburicu.
prevari se pa se vrati.
Ja da vidiš Morić Ibri!
Ciče halke u sindžira,
Kad se lati tamburice,
povedoše dva Morića.
pritegnu joj tanke žice,

Kad su bili na Jekovcu,
pa zakuca i zapjeva.
progovara Morić Ibro:
Sitno kuca Morić Ibro,
"A bora ti, Dizdar-aga, sitno kuca, jasno pjeva:
zastavi-der nubečije,
"Dunjaluče, golem ti si!
s t r a n a 1 1 o d 1 2 7
w w w . b o s n a f o l k . c o m b y M u h o P a š a l i ć © 2 0 0 2

B O S N A F O L K
6 0 N A J L J E P Š I H B A L A D A B O Š N J A K A Sarajevo,
sehir ti si!
"Izvedite dva Morića, Baščaršijo, gani ti si!
donesite svilen gajtan!"
Ćemalušo, duga ti si!
Izvedoše dva Morića,
Latinluče, ravan ti si!
donesoše svilen gajtan,
Tašlihanu, širok li si!
udaviše Morić Pašu.
Ljepa Maro, l'jepa li si!
Sve to gleda Morić Ibro.
Dosta si me napojila,
Progovara Dizdar-aga:
od dušmana zaklonila,
"A bora ti, Morić Ibro, vakat doš'o, valja mrijeti!"
je l' ti žao tvoga brata?"
Opet Ibru savezaše,
Progovara Morić Ibro:
savezaše, povedoše,
"Jes' mi žao moga brata, Morić Ibru, Morić Pašu,
još žalije stare majke!"
i u grad ih dovedoše,
Udaviše dva Morića,
u tavnicu zatvoriše.
pred kapiju izbaciše,

Kad je bilo po akšamu,
i dva topa opališe.

progovara Dizdar-aga:

Kad to čula stara majka,

s t r a n a 1 2 o d 1 2 7

w w w . b o s n a f o l k . c o m b y M u h o P a š a l i ć © 2 0 0 2

B O S N A F O L K

6 0 N A J L J E P Š I H B A L A D A B O Š N J A K A poletjela stara
majka; dvije seke pod bijelom kulom.

kad je bila na kapiju,

Kad starijeg brata ponesoše, al' joj leže oba sina,

pred njim dobra konja povedoše; oba sina udavljena:

kada mlađeg brata ponesoše, na nogama bukagije,

pred njim zelen bajrak razaviše; na rukama lisičine,

kad stariju nevu ponesoše, oko vrata svilen gajtan.

pred njom nose kutiju prstenja; Kad to vidje stara majka—

kada mlađu nevu ponesoše, Od jada joj srce puklo.

pred njom nose od zlata siniju;

kada dvije seke ponesoše, **3. KAD MORIJA MOSTAR MORIJAŠE**

pred njim' nose orahovu granu,

i na grani ruho djevojačko.

Kad morija Mostar morijaše, Pratio ih ostario babo,

pomorila dizdareve dvore: su dva šćapa na avlinska vrata.

do dva brata na avliji kuplju, Ovako je stari govorio:

dvije neve u zelenoj bašči, "Sretan li sam, milom Bogu fala!

s t r a n a 1 3 o d 1 2 7

w w w . b o s n a f o l k . c o m b y M u h o P a š a l i ć © 2 0 0 2

B O S N A F O L K

6 0 N A J L J E P Š I H B A L A D A B O Š N J A K A Dva sam sina
na vojsku spremio, Ali išteš od zemlje vojnike?

Dvije neve u rod povratio, Ali moga agu, dizdar-agu?

Dvije šćeri svati odvedoše, Ali moga sina Đulberhara?

Kako babu oblaziti neće!"

Al' Ajkunu, ćercu jedinicu?"

To izusti a dušicu pusti, Progovori prebijela vila: I umrije ostario babo.

"Ja ne ištem od zemlje harače,
niti ištem od zemlje vojnike,

4. KLIKOVALA PREBIJELA VILA

niti ištem tvoga gospodara,
ni tvojega sina Đulberhara, Klikovala prebijela vila, već Ajkunu,
lijepu devojku."

klikovala tri bijela dana.

Tek što vila riječ izustila, Niko joj se ozvat ne smijaše, on' čas Ajku
zaboljela glava.

ko smijaše, ni on ne htijaše, Više nje je mila strina stala, potlje
jedna dizdar-aginica: viš' nje stala, 'vako govorila: "Što ti hoćeš,
prebijela vilo?"

"Bi li rada, lijepa devojko, Ali išteš od zemlje harače?"

bi li rada videt tvoju majku?"

s t r a n a 1 4 o d 1 2 7

w w w . b o s n a f o l k . c o m b y M u h o P a š a l i ć © 2 0 0 2

B O S N A F O L K

6 0 N A J L J E P Š I H B A L A D A B O Š N J A K A Progovara
bolahna Ajkuna: no otide Novu bijelome.

"Ja bih rada, mila moja, strina, Tu mi sreta novske kiridžije: rada
videt ostaralu majku!"

"O Bogu vi, novske kiridžije, Strina sitnu knjigu nakitila, je li meni u
životu Ajka?"

te je sprema u Mostaru gradu, Vele njojzi novske kiridžije: a na ruke
kapetanovici:

"O Bogu nam, kapetanovice, "Mila moja, kapetanovice!

radi bismo kazat dobre glase, Da si brže dvoru bijelome, ne
moremo, već kakono jeste: tvoja ćerca na samrti Ajka!"

jučer tvoja preminula Ajka!"

Kad kaduna knjigu proučila, Trkom trče kapetanovice,

trkom trče u tankoj košulji, mrtva Ajka na čardaku leži.

a za njom su tri tanke robinje: Vrh nje majka bijući se pade, "Stani
malo, kapetanovice!

i ovake jade jadikuje:

Pripni peču, prigrni feredžu, "Crne oči, što me ne gledate?"

i pojaši konja debeloga!"

Hladne noge, što me ne sretate?"

Ona nema kade da pričekala, B'jele ruke, što me ne grlite?

strana 15 od 127

www.bosnafolk.com by Muho Pašalić © 2002

BOSNAFOLK

60 NAJLJEPŠIH BALADA BOŠNJAKA Medna usta, što me ne ljubite?"

nešto joj se dade pogledati, Tješio je aga, dizdar-aga: pogledala na nove hareme, "Snaho moja, kapetanovice!

na Mehi je nure ugledala.

Da t' je Ajka na otkupe bila, Fata svoga babu dozivala: triput bih je otkupio zlatom, "Vidi, babo, s njima ne vidio!

a četirput drobnijem biserom!"

Vidi nura na našeme Mehi!

O neka te, moja maćehice, **5. BOL BOLUJE GONDŽE MEHEMEDE**

tvoja duša raja ne vidjela,

kao što ga ni vidjeti neće!"

Bol boluje gondže Mehemedede,

bol boluje dva bijela dana, **6. OGANJ GORI U JELOVOJ GORI** treći danak dušu ispustio.

Opremiše gondžu Mehemedada, Oganj gori u jelovoj gori, i u crnu zemlju zakopaše.

ko l' ga loži, ko l' se kod njeg grije?

Kad je veče po večeram bilo, Vile lože, a lbru se grije, jami Fata avdest uzimati, jer su lbru rane savladale.

strana 16 od 127

www.bosnafolk.com by Muho Pašalić © 2002

BOSNAFOLK

60 NAJLJEPŠIH BALADA BOŠNJAKA Brzo mu se ljekari nađoše, **7. KOLO IGRA NA SRED SARAJEVA** sve ljekari vile zagorkinje.

Čudo vile za l'jek zaiskale: Kolo igra na sred Sarajeva, od babe mu ćurak sa ramena, u tom kolu Fata ljepoticu.

a od majke ruku iz ramena, Svo je kolo glavom nadvisila, a od brata konja sa jasala, a ljepotom kolo začinila.

a od sestre sadžbak joj iz kosa, Gledala je Hasanaginica,
a od ljube đerdan od dukata.

gledajući tiho govorila:

Dade babo ćurak sa ramena, "Mili Bože, čuda velikoga, dade majka ruku iz ramena, ja kakva je ljepoticu Fata, dade bratac konja sa jasala, za mogu bi Muhameda bila, dade sestra sadžbak joj iz kosa, Muhameda, mojega djevera!"

ne da ljuba đerdan od dukata!

Ona ide ljepotici Fati,

Na to su se razljutile vile, pa od majke isprosi djevojku.

pa su lbri rane povr'jedile, Pokupiše kitu i svatove,

i umrije, žalosna mu majka!

pa odoše po lijepu Fatu.

s t r a n a 1 7 o d 1 2 7

w w w . b o s n a f o l k . c o m b y M u h o P a š a l i ć © 2 0 0 2

B O S N A F O L K

6 0 N A J L J E P Š I H B A L A D A B O Š N J A K A Tu ih oni lijepo dočekali, ona ode u gornje čardake.

sve svatove u nove konake, Kad je prva vrata otvorila, a atove u nove ahare,

obasja je sjajna mjesečina; jendibule na gornje čardake.

kad je druga vrata otvorila, Večeraše i akšam klanjaše, nju obasja jarko sunašce; tad govori Hasanaginice:

kad je treća vrata otvorila, "Prijo moja, Alibegovice, ali Fata na dušeku spava, izvedi nam Fatu ljepoticu, dva joj nura na obrazu gore.

da je vidim i da krnu metnem."

Skoči Fata na noge lagahne, Progovara Alibegovica:

pa govori Hasanaginici:

"Prijo moja, Hasanaginice, "Hodi, hodi, moja jetrvica, ne mogu ti Fatu izvoditi, čuješ sada što hurije zbore: moja Fata odviše je lijepa, 'Sad će nama naša Fata doći!'"

ovdje ima premnogo svijeta, To izusti pa dušicu pusti, već ti idi i
krnu joj metni."

i umrije, žalosna joj majka.

Otlen ode Hasanaginice;

s t r a n a 1 8 o d 1 2 7

w w w . b o s n a f o l k . c o m b y M u h o P a š a l i ć © 2 0 0 2

B O S N A F O L K

6 0 N A J L J E P Š I H B A L A D A B O Š N J A K A 8. KNJIGU
PIŠE SRPSKI KNJAŽE

a na ruke Salih-paše:

"Salih-pašo, lalo naša, Knjigu piše srpski knjaže, izdaj nama Himzi-
bega,

a na ruke Salih-paše:

il' za srebro, il' za zlato, "Salih-pašo, lalo naša, il' za koje drugo
blago!"

izdaj nama Himzi-bega,

Borozani zasviraše,

il' za srebro, il' za zlato, Himzi-bega dovikaše:

il' za koje drugo blago!"

"Himzi-beže, lalo naša, Otpisuje Salih-paša,

tebe zove Salih-paša,

srpskom knjazu u Negotin: da pokupiš tri buljuka:

"Ne mogu vam Himze dati, dva buljuka Arnauta,

Himze dati ni prodati,

treći buljuk sve Bošnjaka, jer za Himzu i car znade, pa da ideš baš
na Raču,

i carevi svi veziri,

baš na Raču, na Staraču!"

da je Himzo junak pravi!"

Kad je bio na po puta,

Opet piše srpski knjaže,

susrete ga stara baba,

s t r a n a 1 9 o d 1 2 7

w w w . b o s n a f o l k . c o m b y M u h o P a š a l i ć © 2 0 0 2

B O S N A F O L K

6 0 N A J L J E P Š I H B A L A D A B O Š N J A K A i sa njome
mlado Srpče, a sedmi ga pogodio.

mlado Srpče gologlavo.

Ranjen Himzo progovara,

"Vrat' se natrag Himzi-beže, i doziva Ibrahima:

ti ćeš ludo poginuti!

"Ibrahime, vjerna slugo, Udarila sva Srbija,

evo uzmi b'jelog ata,

sva Srbija, šokadija,

pa ga vodi Banjaluci,

ti ćeš ludo izginuti!"

mome bratu Mustaj-begu,

Progovara Himzi-beže:

neka gleda b'jelog ata,

"Evo tebi žuti dukat, nikad više svoga brata!

idi djeci kupi hljeba,

Evo tebi zlatni sahat,

volim muški poginuti,

pa ti podaj mojoj majci,

neg' se ženski povratiti!"

mojoj majci, Banjaluci,

Kad je bio baš na Raču,

nek' mi majka sahat gleda, baš na Raču, na Staraču,

i nek' Himze ne pogleda!

kad je bio kod Bistrika,

Evo tebi britka sablja,

šest topova osvojio,

pa ti podaj mom daidži,

s t r a n a 2 0 o d 1 2 7

w w w . b o s n a f o l k . c o m b y M u h o P a š a l i ć © 2 0 0 2

B O S N A F O L K

6 0 N A J L J E P Š I H B A L A D A B O Š N J A K A mom daidži,
Derviš-begu, već za jedan srma jagluk vezen.

nek' mi daidža sablju gleda, Ljuba veli: "Draga ti ga dala!"

neka Himze ne pogleda!
Ali-beg: "Nije nego seka!"
Evo uzmi zlatni prsten,
Oprema se Alibegovica,
pa ti podaj mojoj ljubi,
ona ide svojoj zaovci,
mojoj ljubi, Banjaluci,
zaovici, Ali-bega seki.

nek' mi ljuba prsten gleda, Zaovica sjedi na čardaku, a nek' Himze
ne pogleda!

ona ljulja sina u bešici, Nek' se ljuba preudaje,
živu želju od sedam godina.

Himzo joj se oženio,

Kad na vrata Alibegovica, mrtvom glavom na Bistriku!"
nema kada nazvati selama,

veće pita svoju zaovicu:

9. ALI-BEG SE S LJUBOM ZAVADIO

"Živ ti bio sinak u bešici,
jesi l' bratu vezen jagluk dala?"

Ali-beg se s ljubom zavadio, Premišlja se mlada zaovica: da je za
što, ne bih ni žalio, žao majci sina u bešici,

s t r a n a 2 1 o d 1 2 7

w w w . b o s n a f o l k . c o m b y M u h o P a š a l i ć © 2 0 0 2

B O S N A F O L K

6 0 N A J L J E P Š I H B A L A D A B O Š N J A K A žao brata s
ljubom zavadio, večeraše i akšam klanjaše, pa govori svojoj
nevjestici: pa pred kulom kolo uhvatiše.

"Jesam bratu vezen jagluk dala, Pred kolom je Ale Meuniću.

živ mi bio sinak u bešici! "

Gledala ga Vilića Lejlja, Povrati se Alibegovica,

gledala je i govorila je: Ona ode svojoj b'jeloj kuli, "Mili Bože, ja
harna junaka!

A izdahnu čedo u bešici.

Da Bog dade da mi suđen bude!"

Misli Lejla da niko ne čuje, **10. URODILA B'JELICA ŠENICA** al' to čuje bratac Mustajbeže,

pa je Lejli tiho govorio: Urodila b'jelica šenica,

"Šuti, Lejlo, glave ne nosila, od Ponora do Vilića dvora.

gdje će ići prvog bega kćerka, Želo ju je trista žetelica, za Aliju, jednoga fakirka!"

a vezalo dvjesta vezioca, Kada seka brata razumila, i pred njima Ale Meuniću.

ona ide u drugu odaju,

Kad su bili dvoru na avliju, pa otvara sahtijan-sanduke, s t r a n a 2
2 o d 1 2 7

www.bosnafolk.com by Muhopashalić © 2002

B O S N A F O L K

6 0 N A J L J E P Š I H B A L A D A B O Š N J A K A oblači se što god ljepše može, Na njemu je sedamnaest rana: pa otiđe na liticu st'jenu, sedam rana od sedam pušaka, zavi oči, niz liticu skoči, osam rana od osam sabalja, pade mrtva, žalosna joj majka!

dvije rane od dva džeferdara.

Tud nalazi Ale Meuniću,

Sve bi rane lahko prebolio, kad ugleda na zemljici Lejlu, al' je njemu teško preboljeti, damla ga je u srce udrila, gdje se vlasi prstena igraju.

mrtav pade uz Lejlu djevojku.

Hasan-aga kuca uz tamburu,

sitno kuca, jasno popijeva: **11. KOLIKI JE JAVOR NA PLANINI "A**
Boga ti, zlatan Hamajliću,

kud će tvoji dvori i ahari?

Koliki je Javor na planini, Kud će tvoja ostarila majka?

ni ptica ga preletit' ne može, Kud će tvoja seka na udaju?

sinoć su ga sokolovi prešli, Kud će tvoja vjerenica ljuba?

i pren'jeli ranjena junaka, Kud će tvoji kmeti i timari?"

Hamajlića, od petnaest godina.

Govorio ranjen Hamajliću: s t r a n a 2 3 o d 1 2 7

www.bosnafolk.com by Muhopashalić © 2002

B O S N A F O L K

6 0 N A J L J E P Š I H B A L A D A B O Š N J A K A "Moji dvori prahu i pepelu, i za b'jelu na Zagorju kulu.

moja majka jadu i čemeru, Hasan-aga ljubi progovara: moja seka kud je njojzi drago, "Otruj, ljubo, brata Muhameda, moja ljuba tebi, Hasan-aga, a ja odoh u lov u planinu!"

moji kmeti ljubi od miraza, Tad se misli Hasanaginica: kad s' udade, nek ih tebi dade!"

"Što ću sada od života svoga, I umrije, žalosna mu majka.
kako ću ga mlada otrovati?"

Ona ode u šikli odaju,

12. DVIJE KULE NA ZAGORJU BILE

pa otvori sahtijan sepeta,

pa izvadi od zlata maštrafu, Dvije kule na Zagorju bile, i suviše srmali mahramu,

u njima se do dva brata dile: pa razmuti od meda šerbeta, Hasan-aga s bratom Muhamedom.

ona daje djever Muhamedu: Za sve su se l'jepo pod'jelili, "Šerbet popij, a maštrafu raskuj, za jedan se dio zavadili, pa ti sakuj čemer na djevojku!"

a za jedan čitluk na Zagorju, Njoj Muhamed tiho progovara: s t r a n a 2 4 o d 1 2 7

www.bosnafolk.com by Muho Pašalić © 2002

B O S N A F O L K

6 0 N A J L J E P Š I H B A L A D A B O Š N J A K A "O Boga ti, moja nevjestice, da u orla drugi bratac ima oklen tebi od zlata maštrafa, gavrani ga ne bi osvojili!"

ili si je u dvoru zatekla, Na to se je agi ražalilo, ili si je od babe don'jela?"

pa je đogu dvoru okrenuo.

"Nijesam je u dvoru zatekla, Kad se b'jelu primaknuo dvoru, već je jesam od babe donijela, preda nj trči vijerna mu ljuba.

da ja pojim u dvoru djevera!"

Njojzi aga ljutit progovara: "Hej aferim, moja nevjestice, "Odstup' dalje, vjerna ljubo moja, na poklon ti čitluk na Zagorju, plah je đogo, da te ne očepi, na njem' kula od sedam bojeva!"

srđit aga, da te ne okara, Hasan-aga lovi u planini, jesi li mi brata otrovala?"

on lovio ljetni dan do podne.

"Bogme n'jesam, aga Hasan-aga, Dva gavrana orla počerala, eno ti ga zdrava i vesela!"

stao aga, pa ih pogledao; Ja da vidiš age Hasan-age: ispod age konjic progovara: on poleće uz bijele dvore, "A šta gledaš, njima ne vidio, u odaji brata nahodio,

s t r a n a 2 5 o d 1 2 7

w w w . b o s n a f o l k . c o m b y M u h o P a š a l i ć © 2 0 0 2

B O S N A F O L K

6 0 N A J L J E P Š I H B A L A D A B O Š N J A K A i s n j i m e s e l'j e p o h a l a l i o .

"Mahni skelom, otpale ti ruke,
da su moje gdje su tvoje ruke,

13. ZBOR SE KUPI NA

davno bismo Bosnu prebrodili!"

KAKANJ-PAZARU

Tu bijahu u tom razgovoru,

šajka im se preturila lađa, Zbor se kupi na Kakanj-pazaru, potonuše po izbor junaci: do podne se dernek sakupio, pet Džindića i pet Kaznačića, a od podne sitna kiša pođe, s Popratnice Kalender-spahija, stade mi se dernek rasipati.

a i onaj Džindić Mehmed-aga.

U šajku se lađu uvezoše,

Svi junaci na kraj isplivaše, uvezoše po izbor junaci:

al' ne može Džindić Mehmed-aga.

pet Džindića i pet Kaznačića, Drugovi mu viču sa obale: s Popratnice Kalender-spahija, "Desnom rukom kabanicu mahni, s njima jošte Osman skeledžija.

a lijevom puceta raščupaj, Kad su bili Bosni na maticu, ne bi li ti Bog i sreća dala, progovara Džindić Mehmed-aga: da isplivaš vodi na obalu!"

s t r a n a 2 6 o d 1 2 7

w w w . b o s n a f o l k . c o m b y M u h o P a š a l i ć © 2 0 0 2

B O S N A F O L K

6 0 N A J L J E P Š I H B A L A D A B O Š N J A K A Kad to čuo Džindić Mehmed-aga, Ode majka jaciju klanjati, desnom rukom kabanicu snima, Ajka seka u Ćitab gledati.

a lijevom pucad raskopčava, U to njima kara-haber dođe, te tako mu Bog i sreća dade, kara-haber, a u kara-doba: do obale vodi doplivaao.

da se njima Meho utopio.

Taman ščaše skočit' na obalu, Gdje je majka sjela, ne ustala, Bog ubio ribu brodaricu,

nego ona crče od žalosti.

prihvati ga vodi u maticu, Ajka seka kose odrezala,

pa s' utopi, žalosna mu majka!

objesila na avlinska vrata, Majka ga je s večerom čekala, ko god prođe, neka kose žali: i Ajkuna, pod prstenom seka.

"Ove kose u devletu rasle, Ajka majci tiho govorila: u golemu jadu otkinute!"

"Hajde, majko, da mi večeramo, Zaklela se i ne udala se.
sad nam Meho po Doboju šeće,
i on gleda Dobojske djevojke!"

Tu sjedoše pa i večeraše.

s t r a n a 2 7 o d 1 2 7

w w w . b o s n a f o l k . c o m b y M u h o P a š a l i ć © 2 0 0 2

B O S N A F O L K

6 0 N A J L J E P Š I H B A L A D A B O Š N J A K A 14.
POTRESLA SE ZEMLJA OD ISTOKA iznesi me na zelenu bašču,
al' u bašču, pod žutu naranču!"

Potresla se zemlja od istoka, Pa je seka njega poslušala, oborila
polu Dubrovnika,

iznese ga u zelenu bašču, i bijele po Ljubinju kule: al' u bašču, pod
žutu naranču.

jedno kula Bakibegovića,

A da veli Fezlo, momče mlado: drugo kula age Serdar-age, "Ču li
mene, moja seko Hajko, treće kula paše Durmiš-paše.

ostala mi sicašna tambura, Durmiš-paše doma ne bijaše, a da mi je
hoćeš donijeti!"

vet sin Fezle bole bolovaše, Pa je seka njega poslušala, više njega
seka Hajka staše: pa se vrati u kulu bijelu.

Fezlo momče seku dozivaše: A tako joj loša sreća bila, "Ču li mene,
moja seko draga, od kule se čošak otisnuo, bila nam se naša kula
trese, a Hajkune malo dohvatio,

čini mi se da će biti sméće.

po sred pasa, ukide je s glasa!

Jami mene na pleći junačke, A da vidiš Fezlo, momče mlado, s t r a
n a 2 8 o d 1 2 7

w w w . b o s n a f o l k . c o m b y M u h o P a š a l i ć © 2 0 0 2

B O S N A F O L K

6 0 N A J L J E P Š I H B A L A D A B O Š N J A K A on mi zove
hitra knjigonošu.

baška uši, a baška menduše, Pa mu dođe hitar knjigonoša, baška kose, a baška sadžbage!

a Fezlo je knjigu nakitio, Viš' nje babo sidu bradu guli: pa je šalje ka Mostaru gradu, "Moja Hajko, žalostan ti babo, svomu babi, paši Durmiš-paši.

eto tebi iz Bišća svatova, Hitro mu je knjiga dolazila.
djeverova od Paunovića!"

A da vidiš paše Durmiš-paše:

knjigu gleda, suze prolijeva, **15. FALILA SE MAHMUT-PAŠINICA**
nema kade osedlat' konjica,
na gola se konja navalio!

Falila se Mahmut-pašinica, Hitro dođe ka Ljubinju gradu, na pilavu,
među kadunama: stade zvati mnoge neimare, "Kol'ko ima uz more
gradova, a da diže prebijelu kulu.

sedamdeset i četiri grada, Ode dizat' prebijelu kulu, u svakom sam
bila jendibula, brzo svoju nalazio Hajku: samo nisam Kadi imamovoj.

baška ruke, baška belenzuke, Ako Bog da, i njoj ću ja biti, s t r a n a
2 9 o d 1 2 7

www.bosnafolk.com by Muh o Pa š a li ć © 2 0 0 2

B O S N A F O L K

6 0 N A J L J E P Š I H B A L A D A B O Š N J A K A noćas ću je ići
zaprositi, Dan osvanu i sunašce grahnu, za djevera, bega Ahmet-
bega!"

čauš viče jedan do drugoga: Zaprosila, pa je isprosila, "Hazur alla,
kićeni svatovi, prsten daje, svadbu ugovara, ko na noge, ko na dobre
konje, ota svadba za petnaest dana.

a djevojku u zlatnu kočiju!"

Hitro prođe to petnaest dana, Kad su sjeli na Biser-vodicu, i dođoše
kićeni svatovi,

tu se sjeli svati odmoriti.

i djevojke al-knu postaviše, Sjela Kada avdest uzimati, okniše je i
prstenovaše.

Sámo joj se turbe načinilo.

I legošé kićeni svatovi,

Savi skute pa ode u turbe, svi pospali kano i poklani, ostadoše svati
gledajući.

samo nije Mahmut-pašinica,
ona ćuti po raju hurije:

"Radujte se po raju hurije,
sad će nama naša druga doći,
naša druga, Kada imamova!"

s t r a n a 3 0 o d 1 2 7

w w w . b o s n a f o l k . c o m b y M u h o P a š a l i ć © 2 0 0 2

B O S N A F O L K

6 0 N A J L J E P Š I H B A L A D A B O Š N J A K A 16. VEZAK
VEZLA ADEM-KADA "Eno ti je u halvatu, ne bilo ti je!

Ona ljubi Omer-bega, brata tvojega!"

Vezak vezla Adem-kada, mlada nevjesta, Kad to čuo Osman-beže
ode na čardak, na čardaku, na visoku džamli pendžeru, na čardaku
vjerna ljuba akšam klanjaše.

sav je đerđef pokapala groznim suzama.

"Brže, ljubo, brže, dušo, akšam predaji!"

Njoj dolazi Omer-beže, mladi djevere, Sablja sjeknu, ljuba jeknu,
čedo proplaka!

pa on pita mladu nevu, Adem-kadunu: Uzima ga beg Osman-beg
na b'jele ruke, "Šta je tebi, Adem-kado, mlada nevjesto: pa ga nosi
na avliju, dade materi: sav si đerđef pokapala groznim suzama?"

"Evo, majko, gr'jeha moga, moga i tvoga!"

Odgovara Adem-kada, mlada nevjesta: Pa uzjaha dobra konja, ode
u nevrat.

"Prođi me se, Omer-beže, mladi djevere!

Tvoja majka, dobra žena, al' zlo govori: **17. MAJKA FATU RANO
BUDI** da ja ljubim tebe mlada, svoga djevera, a Bog znade, i ti
znadeš, to bit' ne može!"

Majka Fatu rano budi:

U to doba beg Osman-beg stiže na čardak, "Ustan' gori, ne digla
se, mestve skida, majku pita: "Gdje mi je žena?"

kamenom se kamenila,

s t r a n a 3 1 o d 1 2 7

BOSNAFOLK

60 NAJLJEPŠIH BALADABOŠNJAKA mramorom se mramorila!

nosi li joj kamen vodu,
Tvoje druge uranile,
mete li joj kamen dvore?"
rumen ružu potrgale."

I ustade lijepa Fata,

18. ZLATNO SEDLO PO VODI PLIVAŠE

ona ide pod tu ružu.

Tu se Fata okameni,

Zlatno sedlo po vodi plivaše, mramorom se omramori.

Meho konja po polju igraše; Kada njima Bajram dođe,

beg Mustajbeg abdest uzimaše, svaki bratac ide seki,

nevista mu mahramu držaše.

jadan Meho seke nema,

Beg Mustajbeg nevi govoraše: već on ide prežalostan

"Lipa ti si, moja nevjestice!

svom kamenu mramornome.

Da mi hoće taka biti ljuba, Iz kamena suza teče,

livša bi mi od sveg svita bila, njemu kamen progovara:

draža bi mi od sveg roda bila!"

"A bora ti, brate Meho, Zastidi se mlada nevistica, upitaj mi mile majko,

pa mu baci na rame mahramu, s t r a n a 3 2 o d 1 2 7

www.bosnafolk.com by Muho Pašalić © 2002

BOSNAFOLK

60 NAJLJEPŠIH BALADABOŠNJAKA savi skute,
pobiže uz pute, **19. U SRID ŠEHERA, U SRID BAJNE LUKE**

pa uteče u bijele dvore.

Beg u kulu, a neva iz kule, U srid šehera, u srid Bajne Luke, ona sađe na mermer-avliju, bili dvori bega Omer-bega, na studen' se stinu naslonila, u njega je sestra Bisernaza.

studen-stini tiho govorila: Ja kakva je, radosna joj majka, "Studentino, studena ti li si, po šehera Naza primamila, još je moje srce studenije, a najvećma Karaprohić Ibru.

što mi reče diver Mustajbeže!

Tome niko mani ne bijaše, Nemam majke, da joj jade kažem, do l' nevista, Omerbegovica, jedna mi je na daleko majka, Ona kuha šekerli baklavu, ni sestrice, da joj se potužim, na nju meće boščaluk haljina, jedna mi je na daleko seka!

pa je šalje Karaprohić Ibri, Da ja kažem begu Mehmed-begu, po Lejlji, lijepoj robinji.

među se se braća zavaditi, Ovako je njojzi govorila: zavaditi, pa se omraziti!"

"Nosi ovo Karaprohić Ibri, s t r a n a 3 3 o d 1 2 7

w w w . b o s n a f o l k . c o m b y M u h o P a š a l i ć © 2 0 0 2

B O S N A F O L K

6 0 N A J L J E P Š I H B A L A D A B O Š N J A K A pa mu reci da mu Naza šalje.

"Stan' pričekaj, draga sestro moja, " Kad Lejlja baklavu donila, dok ti bratac iz džamije dođe!"

na dućane Karaprohić Ibri, Ode bratac u Novu džamiju, tude bio beže Omer-beže.

Naza ode majki u čardake, To je njemu vrlo teško bilo, pa se valja majci po krilašcu: većma kalpak na oči natišće, "Šta ću sada, mila majko moja, pa on ide svomu bilom dvoru, ne smim sada brata dočekati, pa on pita svoje virne ljube: dočekati iz Nove džamije, "Što će naša kalajli tefsija, na me bratac prstom popričuje!"

na dućanu Karaprohić Ibre?"

Stara majka kazaje klanjala, Govorila Omerbegovica:

stara majka govorit ne može.

"Pitaj svoje seke Bisernaze."

Skočila je mlada Bisernaza, Podne biše, salle zaučiše, otvorila sepetli sanduke, side Omer avdest uzimati, uzimala jedan aršin platna.

viš' njeg Naza vezen peškir drži, Ona uze vidre pozlaćene,
na nju bratac prstom popričuje: ona ode na Vrbas, na vodu.

s t r a n a 3 4 o d 1 2 7

w w w . b o s n a f o l k . c o m b y M u h o P a š a l i ć © 2 0 0 2

B O S N A F O L K

6 0 N A J L J E P Š I H B A L A D A B O Š N J A K A Vrbas vodu
'vako zaklinjala: Kad opazi Karaprohić Ibro, "Vrbas vodu, ime
plemenito, da se Naza dušom rastavila, ne nosi me dugo ni široko,
ciknu Ibro kao guja ljuta!

donesi me do Hotića benta!"

Trže nože od mukadem pasa, Zavi oči pa u vodu skoči.

pa udari sebe u srdašce!

Ona mlila da niko ne vidi, Kako se je lahko udario,

al' to vidi Karaprohić Ibro, na nožu je srce izvadio:

sa munare ezan davajući,

"Kada nije moje Bisernaze, pa on skoči sa bile munare, neka nije ni
njezinog Ibre!"

putem leti, a dolamu skida,

društvo mlide da je poludio.

20. KOL' KO CVILI GORA GAREVINA Pa upliva u Vrbas u vodu,
traži Nazu po Vrbas po vodi, Kol'ko cvili gora Garevina, nigdje Naze
ne može pronaći, ako cvili i jest joj nevolja, nađe Nazu pod Hotića
bentom, jer je u njoj dosta poginulo: iznese je vodi na obalu.

do dva brata Sadikbegovića, s t r a n a 3 5 o d 1 2 7

w w w . b o s n a f o l k . c o m b y M u h o P a š a l i ć © 2 0 0 2

B O S N A F O L K

6 0 N A J L J E P Š I H B A L A D A B O Š N J A K A i četiri
Alajbegovića, evo sablja, evo moja glava!

i dva brata Arnautovića,

Pogino je Kuna Mehmed-aga, i pred njima Kuna Mehmed-aga.

u zelenoj gori Garevini,

Koga žali majka, koga seka, pa ja žalim agu Mehmed-agu, koga
ljuba skoro dovedena, jer je meni prvi sevdah bio!"

Mehmed-agu niko ni od kuda, Govori joj aga Hasan-aga: njega žali
Hasanaginica:

"Žali ljubo i ja ću ga žaliti, svu je kulu u crno zavila, jer je meni prvi jaran bio!"

i sebe je u crno zavila,

i robinje u crno zavila.

21. PROCVILILA GORA ŠIMŠIROVA To za čudo agi Hasanagi, pa on pita svoju milu ljubiu: Procvilila gora šimširova, "A bora ti, vjerna ljubio moja!

šimširova i karanfilova:

Koga žališ za života moga?"

"Ja otkad sam gora postanula, Govori mu vjerenica ljubia: nije mene ptica preletila, "A bora mi, aga Hasan-aga, a danas me svati, prihodiše, s t r a n a 3 6 o d 1 2 7

w w w . b o s n a f o l k . c o m b y M u h o P a š a l i ć © 2 0 0 2

B O S N A F O L K

6 0 N A J L J E P Š I H B A L A D A B O Š N J A K A oni svati starog Čejvan-age, 'Eno ti ga u prvom alaju, čudni svati, čudna i divojka, na alatu, vas u suhu zlatu, ona ne zna svoga suđenoga.

bile brade do svilena pasa!

Ona pita svoje jendijice: Kad divojka riči razumila, 'Jendijice, po Bogu sestrice, mašila se rukom u džepove, kažite mi suđen-đuvegiju!

izvadila nože okovane,

Sve joj one po istini kažu: pa udari sebe u srdašce!

'Eno ti ga u prvom alaju, Kako se je lahko udarila, na alatu, vas u suhu zlatu, na nožu je srce izvadila, bile brade do svilena pasa!

na kavzama crne džigerice, Kad je ona riči razumila, mrtva pade na zelenu travu.

goni konja do drugog alaja, Zavikaše kićeni čauši:

ona pita mladahne diveri: 'Zastavite bubnje i svirale, 'Oj diveri, moja braćo draga, mrtva pade sa konja divojka!'"

kažite mi suđen-đuvegiju!

Sve joj oni po istini kažu: s t r a n a 3 7 o d 1 2 7

w w w . b o s n a f o l k . c o m b y M u h o P a š a l i ć © 2 0 0 2

B O S N A F O L K

60 NAJLJEPŠIH BALADA BOŠNJAKA 22. MEHO S MAJKOM PO

"Mila majko, moji sitni zubi!"

HAS-BAŠČI HODA

Dovodi je do kara-kalema:

"Vidi, majko, i kara-kalema!

Meho s majkom po has-bašči hoda, Vake su joj oči i obrve,
milu majku za ručicu voda, u divojke, a u moje, majko!"

dovodi je bilu đulbeharu: "Muči, Meho, voda je odnila!"

"Vidi, majko, bila đulbehara!

"Mila majko, na me je nanila!"

'vako mi je lice u divojke, Govori mu ostarila majka: u divojke, a u
moje, majko!"

"Ču li mene, Čelebija Meho, Njemu veli ostarila majka: tebi majka
isprosila zlato, "Muči, Meho, obisila ti se!"

i viša je i lipša od Fate, "Mila, majko, o mom bilu vratu!"

bogatija, ruhom ruhatija, "Vidi, majko, rumene ružice!

i boljeg je roda i plemena, Vaki su mi đuli u divojke, nego li je Nazul-
bega Fata."

u divojke, a u moje, majko."

Kad to čuo Čelebija Meho, "Muči, Meho, zmija je ujela!"

on odšeta Fati pod pendžere, s t r a n a 3 8 o d 1 2 7

w w w . b o s n a f o l k . c o m b y M u h o P a š a l i ć © 2 0 0 2

BOSNAFOLK

60 NAJLJEPŠIH BALADA BOŠNJAKA da on vidi
znade li mu Fata.

side Meho u morsku šćemliju, Njemu veli plemenita Fata: sitno
kuca, tanko popijeva, "Hajde, Meho, bilu dvoru svome, a u svaku
Fatu prepijeva: skidaj zlato s konja golemoga!"

"Mnideš, Fato, mnideš, dušo draga, Njemu ino biti ne mogaše, da
divojci pulli duvak snimam!

ne mogaše, jer ne smidijaše, Nisam, Fato, tebe ne želio, baš od
svoje ostarile majke, već se junak tobom oženio, i on ode bilu dvoru
svome.

U džennetu, na onome svitu!"

On pred dvore, a svati pred dvore, Meho baci sadepli tamburu,
snimi s konja lijepu divojku.

pa govori lijepoj divojci: Kad je bilo s večer po akšamu, "O divojko,
tako ti Allaha, po akšamu i čak po jaciji, digni duvak sa bijela lica, nji
mladiće u đerdek svedošē.

da ja vidim tvoje bilo lice!"

Al' da vidiš Čelebiju Mehu!

Divojka je za Boga hajala: On ne ide u budžak divojci, diže duvak
sa bijela lica, već on jamlja sadepli tamburu, sinu lice, kao žarko
sunce, s t r a n a 3 9 o d 1 2 7

w w w . b o s n a f o l k . c o m b y M u h o P a š a l i ć © 2 0 0 2

B O S N A F O L K

6 0 N A J L J E P Š I H B A L A D A B O Š N J A K A ispod grla
sjajna misečina.

Nek me nose hodže i hadžije, Njojzi veli Čelebija Meho: nek me
nose kroz tisne sokake, "O divojko, tako mi Allaha, ispid dvora
Nazul-bega Fate, i lipša si i viša od Fate, ne bi li me ugledala Fata,
ali nisi mome srcu draga, ne bi l' bila srca žalovita, kao što je Nazul-
bega Fata.

ne bi li me malo požalila!"

O divojko, tako ti imana, Pa on jamlja nože i handžare, uzmi abdest
iz novog ibrika, handžarom se u srce udrio, jami Kur'an iz novog
dolafa, kako se je lahko udario,

uči meni hatmu do sabaha!

na handžaru srce izvadio, Selam ćeš mi mojoj miloj majci, umri
Meho, žalosna mu majka!

nek me kuplje od ruže đulsijom, Kad ujutru jutro osvanulo, nek mi
pušće perčin niz nosila, uranila Mehemmeda majka,

što mi ga je Fata odgojila: ona muti od meda šerbeta, tri je zlatna
češlja oblomila, ona šeće, a iz grla viče: dok je meni perčin odgojila.

"Rabbum Allah, na svemu ti fala, s t r a n a 4 0 o d 1 2 7

w w w . b o s n a f o l k . c o m b y M u h o P a š a l i ć © 2 0 0 2

B O S N A F O L K

6 0 N A J L J E P Š I H B A L A D A B O Š N J A K A kako Mehe iz
đerdeka nema, što mu ga je Fata odgojila: kako mu je omililo zlato!"

tri je zlatna češlja oblomila, Više joj se jednoj dodijalo, dok je njemu perčin odgojila; pa je nogom u vrata udrila, da ga nose hodže i hadžije, od odaje vrata otvorila,

da ga nose kroz tisne sokake, do kolina u krv ugazila,

isprid dvora Nazul-bega Fate, pa govori lijepoj divojci: ne bi li ga ugledala Fata, "O divojko, vele jedna bila, ne bi l' bila srca žalovita, šta uradi od moga jedinka?"

ne bi li ga malo poželila."

Njojzi veli lijepa divojka: Sve mu majka na misto donila, "Bog t' ubio, Mehemmeda majko, što je Meho majci poručio: da si Mehu Fatom oženila, nosiše ga hodže i hadžije, ti ga ne bi jutros poželila!

nosiše ga kroz tisne sokake, Selam ti je učinio Meho,

isprid dvora Nazul-bega Fate.

da ga kuplješ od ruže đulsijom, Vezak vezla Nazul-bega Fata, da mu pušćeš perčin niz nosila, a uz vezak pisnu zapivala: s t r a n a 4
1 o d 1 2 7

www.bosnafolk.com by Muhopšlić © 2002

BOSNAFOLK

60 NAJLJEPŠIH BALADA BOŠNJAKA "Rabbum Allah, na svemu ti fala, "A Boga vam, hodže i hadžije, vihor niše, đulsija miriše, oklen mejit, od koje mahale, beli Meho iz đerdeka ide, kako li se po imenu viče?"

kako ga je najagalo zlato!"

Njoj govore hodže i hadžije: Nešto joj se dade pogledati, "Ovo mejit od naše mahale, pogledati kuli sa pendžera, po imenu Čelebija Meho,

kad ugleda hodže i hadžije, sinoć ga je oženila majka, oni nose Čelebiju Mehu.

a jutros ga poželila mlada!"

Onda viknu Nazul-bega Fata: Kad to čula mlada Ummihana, "Ummihano, moja seko draga, ona trči na visoku kulu,

hajde siđi pred oborna vrata, pa kazuje plemenitoj Fati.

pa upitaj hodže i hadžije, Kad to čula plemenita Fata, oklen mejit, od koje mahale, odmah crče, žalosna joj majka!

kako li se po imenu viče?"

Izlazila mlada Ummihana,

Siđe Hana pred oborna vrata, pa govori hodžam i hadžijam: ona pita hodže i hadžije: "A Boga vam, hodže i hadžije, s t r a n a 4 2 o d 1 2 7

www.bosnafolk.com by Muho Pašalić © 2002

BOSNAFOLK
60 NAJLJEPŠIH BALADABOŠNJAKA pričekajte i ovog mejita!"

23. UDAJE SE ALIBEGOVICA

Hodže bjehu, za Boga hajahu,
pričekaše dok je opremiše, Udaje se Alibegovica,
zajedno ih mlade ponesošē, od pomame, od devet sinova, upored
im mezar iskopaše: ostaje joj jedno čedo ludo.

kroz mezar im ruke sastaviše, Kad dijete za mejtefa bilo, a u ruke
rumene jabuke,

braća brata u mejtef spremala, kad se prenu, nek se poigraju.

u mejtefu za sedam godina.

Više Mehe lozu usadiše,

On se moli miloj braći svojoj: više Fate rumenu ružicu,

"Đe je kabur mile naše majke, nek se loza oko ruže vija, miloj majci
da proučim Jasin?"

kao Meho oko svoje Fate.

Njemu braća mila govorahu:

"Nije naša preminula majka,
već se naša preudala majka!"

Moli im se bratac Muhamede:

"Da idemo majci u pohode!"

s t r a n a 4 3 o d 1 2 7

w w w . b o s n a f o l k . c o m b y M u h o P a š a l i ć © 2 0 0 2

B O S N A F O L K

6 0 N A J L J E P Š I H B A L A D A B O Š N J A K A Stadoše se
braća opremati: U to doba sve devet sinova, svaki nosi na čagetu
dibu, tu su bili cijel mjesec dana.

a Muhamed sedefli-bešiku, Stadoše se đeca opremati, u čem ga je
ostavila majka.

pa pođošē svom bijelom dvoru.

Kad su bili materinu dvoru, Kad je majka đecu ispratila, tu su našli
Kumriju robinju: pa se vrati kuli na čardake, "Hajde trči u bijele dvore,
ona uze srčali durbina,

pa ti kaži na muštuluk majci: ona gleda đece devetoro.

evo tebi do devet sinova!"

Kad ih ote gora i planina, Kumrijica u dvor polećela: onda majka pjesmu zapjevala: "Daj muštuluk, moja gospođice, "Đeco moja, do devet sinova, evo tebi do devet sinova!"

vašu majku prešjenulo sunce!"

Ona hiti ogru sa đerdana: Ničice je na zemlju panula, "Naj to tebi, moja Kumrijice, mlidijahu da se saonula, da se meni više zadesilo, a kaduna davno preminula, i bolje bi tebe darovala!"

i umrije, žalosna joj majka.

s t r a n a 4 4 o d 1 2 7

w w w . b o s n a f o l k . c o m b y M u h o P a š a l i ć © 2 0 0 2

B O S N A F O L K

6 0 N A J L J E P Š I H B A L A D A B O Š N J A K A **24. HUSEJIN SE U SVATOVE SPREMA** "O vodice, po boru sestrice,

nemoj vr'jeti za godinu dana, Husejin se u svatove sprema, pomozi mi Husu okajati!"

đogu jaše, đogo mu igraše, Pa govori zelenoj gorici: sablju paše, sablja mu se sjaše.

"O gorice, po boru sestrice, Od brata je perje zaiskao; nemoj listat za godinu dana, brat bi dao, nevjesta ne dade.

pomozi mi Husu okajati!"

Tada su se braća zavadila, To je voda za Boga primila, sahanim' su blago pod'jelila.

nešće vr'jeti za godinu dana, Više Husi sahan zapanuo, ni gorica listom počerati, za sahan se braća zavadila, dok je ljuba Husu okajala.

zavadila, ljuto iskrvila:

tu pogibe mladi Husejine.

Ljuto kuka ljuba Husejina;
ona ide za goru na vodu,

pa govori studenoj vodici:

s t r a n a 4 5 o d 1 2 7

w w w . b o s n a f o l k . c o m b y M u h o P a š a l i ć © 2 0 0 2

BOSNAFOLK
60 NAJLJEPŠIH BALADABOŠNJAKA **25. U**
NAŠEGA BEGA ALI-BEGA Muhamedu talkin proučiše.

U našega bega Ali-bega,

26. KAD UMRIJE SRMA IBRAHIME

puno mala, a malo evlada:

sin Muhamed i šći Melečhana, Kad umrije srma Ibrahimie,
Melečhanu svati zaprosiše, u džamiji sabah klanjajući: Muhameda
glava zaboljela; nit' je sklanjo, nit' selama dao, Melečhani knicu
postaviše, već umrije, žalosna mu majka!

Muhameda mrtva okrenuše;

Njega žali i staro i mlado, Melečhanu dvoru povedoše, i sokaci kud
je prolazio, Muhameda raci ponesoše;

i pendžeri đe je dolazio: Melečhanu u dvor uvedoše, svi sokaci
travicom porasli, Muhameda kod rake spustiše; a pendžeri prahom
popanuli.

Melečhanu u đerdeš spratiše, Ponajviše glavita djevojka,
Muhameda u raku spustiše; od žalosti kose odrezala

Melečhana jaciju klanjaše, pa ih šalje u Budim daidži.

s t r a n a 4 6 o d 1 2 7

w w w . b o s n a f o l k . c o m b y M u h o P a š a l i ć © 2 0 0 2

B O S N A F O L K

6 0 N A J L J E P Š I H B A L A D A B O Š N J A K A Daidža ih u
zlatu metao, **27. PUSTA BOLEST U SV'JET UDARILA** dainica
biserom kitila,

pa ih meću Budimu na vrata.

Pusta bolest u sv'jet udarila, Ko god ide, sve se kosam čudi: mori
pusta i staro i mlado, "Mili Bože, čuda golemoga!

a rastavlja i milo i drago, Rašta li su kose odrezane?

u bijele serdareve dvore.

Il' je majka sina ukopala, Najprije se serdar razbolio, il' sestrice
brata jedinoga?"

razbolio, pa i prebolio.

Progovara s grada nobečija: Dva su mu se sina razboljela, "Nije
majka sina ukopala, dvije mu se šćeri razboljele, ni sestrice brata
jedinoga, dvije mu se snahe razbolješe.

već djevojka svoga zaručnika!"

Umriješe dva Serdarevića,

i dvije šćeri staroga serdara,
i dvije snahe staroga serdara,
u danu je sve to preminulo.

Starijeg mu sina iznesošē, s t r a n a 4 7 o d 1 2 7
w w w . b o s n a f o l k . c o m b y M u h o P a š a l i ć © 2 0 0 2

B O S N A F O L K

6 0 N A J L J E P Š I H B A L A D A B O Š N J A K A i drugog mu
sina iznesošē, na đerdefu vida suho zlato, i pred njima konje
izvedošē, da je pustu na vezilju daju, da ne muče konji u podrumu,
da ne tamni u njedrima zlato.

da ih puste na telala daju.

Za njima je serdar izlazio, Kad stariju snahu iznesošē, o dva štapa
na avlinska vrata: pred njom nose bešu od merdžana, "Aoh, sine,
grdne rane moje, u bešici premnejako čedo, moji sinci, dogovori
moji, ah, da čedo na dojilju dadu!

snahe moje, razgovori moji, Kad mu mlađu snahu iznesošē, šćeri
moje, poslušnice moje, pred njom nose kutiju prstenja, jadan ti sam
iza vas ostao!"

da ih puste na telala daju.

To izreče, a dušicu pusti.

Kad stariju šćercu iznesošē,
pred njom nose sorguč od bisera,
da ga pusta na nizilju daju.

Kad mu mladu šćercu izniješe,
pred njom nose đerdef od merdžana,
s t r a n a 4 8 o d 1 2 7

w w w . b o s n a f o l k . c o m b y M u h o P a š a l i ć © 2 0 0 2

B O S N A F O L K

6 0 N A J L J E P Š I H B A L A D A B O Š N J A K A **28. FALI MI
SE MUJO, MOMČE MLADO**

"Pogledaj me, Nazo, moja dušo,
pogledaj me crnijem očima!"

Fali mi se Mujo, momče mlado, Prevari se, ujede je guja, u mejhani među jaranima:

pogleda ga plavijem očima.

"Gledah Nazu četiri godine, Al' joj reče Mujo, momče mlado: mnogo sam joj almaganje dao: "Hajde, Nazo, svom bijelu dvoru, dvije dibe, četiri kadife, udaj se, ne uzdaj se u me!"

i dva fesa biserom kićena, Naza njemu l'jepo odgovara: dva kićena, a dva nekićena, "A čuješ me, Mujo, momče mlado: dvoje mestve zlatom sašivene, sad na tebi zelena dolama, a papuče srebrom potkovane; do dan, do dva, zelena travica; to sve dadoh, očiju ne viđoh!"

sad na tebi saruk oko glave, Otklen skoči Mujo, momče mlado, do dan, do dva, bijeli nišani pa on pođe prebijelom dvoru, sad na tebi tanahna košulja, sreće Nazu u čikme sokaku, do dan, do dva bijeli ćefini!"

pa joj reče Mujo, momče mlado: Pođe Mujo svom bijelu dvoru, s t r a n a 4 9 o d 1 2 7

www.bosnafolk.com by Muh o P a š a l i ć © 2 0 0 2

B O S N A F O L K

6 0 N A J L J E P Š I H B A L A D A B O Š N J A K A idući ga zaboljela glava, ona ide novome mezaru.

a na srcu - umrijeti hoće!

Kada dođe do nova mezara, I kad dođe svom bijelu dvoru, ona stara njemu progovara: progovara ostarjeloj majci: "Kako ti je na konaku bilo, "Steri, majko, mekahne duške, je li tebi vično i obično, nemoj sterat' dugo ni široko, je l' ti teška jorgan, zemlja crna, veće steri kratko i uzahno, jesu l' teške tahte javorove, jer ti neću dugo bolovati: je l' ti tvrdo pod glavom kamenje?"

danas danak i sutra do podne!"

Iz mezara nešto odgovara: Kad je sutra podne zaučilo, "Ljepo mi je na konaku bilo, dušu pusti Mujo, momče mlado.

nije teška jorgan zemlja crna, Sazvali su hodže i hadžije, nit' su teške tahte javorove, okupaše Muju, momka mlada, već je teška kletva djevojačka.

odnesoše novome mezaru.

Selam ćeš mi mojim jaranima, Kad ujutro jutro osvanulo, što gledaju nek ne ostavljaju, podranila Mujagina majka, pa da kunu jadne nevjermce: s t r a n a 5 0 o d 1 2 7

www.bosnafolk.com by Muho Pašalić © 2002

B O S N A F O L K

6 0 N A J L J E P Š I H B A L A D A B O Š N J A K A kada kunu do Boga se čuje, "O Mejrušo, mila kćeri moja, kad uzdahnu i Bogu je žao!"

gdje je tebe voda izbacila!

Kako će te majka preboljeti!

29. ZAGRMILO IZNAD VISOKOGA

Kakve su ti ruse pletenice,
ko da si ih jutros saplitala; Zagrmilo iznad Visokoga,
kakvo ti je lice prebijelo, munja meće iznad Sarajeva, ko da si ga
jutros umivala; kiša pada iznad Gračanice, kakva ti je hehaz anterija,
Gračanicu voda zaplavila, ko da ti je jutros donešena!

gračaničko greblje odnijela, Ja da ti je Mejro, pogledati, mrtvu Mejru
na greb izbacila, Kako cvili tvoja mila majka, pa je ondik voda
ostavila.

Nikad tebe preboljet ne more! "

To je čula majka Mejrušina,
pa dolazi majka Mejrušina,
pa okreće milu kćercu svoju.

Ljuto majka cvili i nabraja:

s t r a n a 5 1 o d 1 2 7

w w w . b o s n a f o l k . c o m b y M u h o P a š a l i ć © 2 0 0 2

B O S N A F O L K

6 0 N A J L J E P Š I H B A L A D A B O Š N J A K A 30. U
STAMBOLU AKŠAM OKUJIŠE

od onijeh dinskijeh dušmana!"

Misle oni, niko ih ne čuje, U Stambolu akšam okujiše, al' ih čuju
carevi murtati, Stambolije u džamiju hite, otrčaše, caru povidiše,

al' ne hiti Dal-taban vezire, i ovako caru govoriše:

već u ćošku abdest uzimaše, "O naš care, sunce ogrijano!

ćehaja mu mahramu držaše.

U Stambolu akšam okujiše, Njemu veli Dal-taban vezire: Stambolije
u džamiju hite, "Prva lalo, Ibrišim ćehajo, al' ne hiti Dal-taban vezire,
hoću tebe caru poviditi,

već u ćošku rujno vino pije, da ti care agaluke dade,

s kaurima i sa popovima

agaluke, jali pašaluke!"

pijuć' vino gradove poklanja!"

Njemu veli Ibrišim ćehaja: To je caru vrlo mučno bilo, "Nemoj mene caru poviditi, te on dozva dva hitra džellata, dok ne uzmem neko'ko gradova, te on njima tiho progovara: od Srbije i od Moskovije, "Djeco moja, dva hitra džellata, s t r a n a 5 2 o d 1 2 7

www.bosnafolk.com by Muhop Pašalić © 2002

B O S N A F O L K

6 0 N A J L J E P Š I H B A L A D A B O Š N J A K A otidite u nove čoškove, dobro pazi moju jedinicu, udavite Dal-taban vezira!"

jedinicu, moju mezimicu!

Otrčaše dva hitra džellata, Kad budete blizu vode Save, udaviše Dal-taban vezira, ako bude Sava voda došla, na serdžadi, akšam klanjajući.

piši meni listak knjige b'jele,

da ti šaljem orahove lađe, **31. IZ ŠEMBOJA TOPI UDARIŠE**

i u lađam vesla šimširova."

Otalen se svati podigoše.

Iz Šemboja topi udariše,

Kad su bili hladnoj vodi Savi, Šemboju se vrata otvoriše, došla Sava od br'jega do br'jega, iz Šemboja svati izjezdise.

ne da Sava na se ni gledati, Čiji svati, čija li djevojka?

kamo l' kome preko sebe proći!

Svatovi su Rustanbegovića, Konji plahi, a junaci pjani, a djevojka Ihtijarovića.

natjeraše preko vode Save, Progovara stari Ihtijare: sve potonu malo i veliko.

"Prijatelju, Rustanbegoviću, Da je kome stati, pogledati, s t r a n a 5 3 o d 1 2 7

www.bosnafolk.com by Muhop Pašalić © 2002

B O S N A F O L K

6 0 N A J L J E P Š I H B A L A D A B O Š N J A K A kako tone djever i nevjesta: "Ima l' ikoga od roda moga?"

djeverovska divan-kabanica, Za njim idaše bratac Alija.

nevjestina srmali tkanica; "Alija, brate, pazi mi djecu, djeverovski kalpak i čelenka, pazi mi moju, baš ko i svoju: nevjestina krmzli

haspurlija!

kad svoju djecu u mejtef dadneš, Svi svatovi na dno potonuše,
Alija, brate, podaj i moju!

a najposlje djever i nevjesta.

Kad svojoj djeci srežeš haljine,

Alija, brate, sreži i mojoj, **32. SUNCE BI SJALO, ALI NE MOŽE**

svojoj crvene, a mojoj mrke,

nek se poznaju da su sirote!"

Sunce bi sjalo, ali ne može,

kiša bi pala, ali ne može,

33. DVORE MELA ALIBEGOVICA

ni jedno neće od teška jada:

Ibrahim-bega svezana vode, Dvore mela Alibegovica,
svezana vode, da ga objese.

dvore mela, svoje dvore klela: Ibrahim-beg se natrag obzire: "Dvori
moji, ostali mi pusti, s t r a n a 5 4 o d 1 2 7

w w w . b o s n a f o l k . c o m b y M u h o P a š a l i ć © 2 0 0 2

B O S N A F O L K

6 0 N A J L J E P Š I H B A L A D A B O Š N J A K A otkad sam ja
mlada dovedena, da su vala i obadva sina!"

ja nijesam svoje majke vid'la!"

Kad je bila na drugom konaku, To mnijaše da niko ne čuje, haber
stiže i sićahna knjiga: al' to sluša beže Ali-beže, "Vrat' se natrag,
Alibegovice, pa govori svojoj vjernoj ljubi: kuga ti se u dvor uselila,
"Ti pokuhaj medene kolače, oba ti se sina razbolila!"

pa ti hajde majci u pohode!"

"Ne vratih se dok ne vidim majke, To je ona jedva dočekala, da s'
Ali-beg glavom razbolio!"

pa pokuha medene kolače,

Kad je bila na trećem konaku, ona ode majci u pohode.

haber stiže i sićahna knjiga: Kad je bila na prvom konaku, "Vrat' se
natrag, Alibegovice, haber stiže i sićahna knjiga: kuga ti se u dvor
uselila, "Vrat' se natrag, Alibegovice, Ali-beg se glavom razbolio!"

kuga ti se u dvor uselila, Kad to čula Alibegovica,

obje ti se kćeri razboljele!"

što je polje od dvan'est sahata, "Ne vratih se dok ne vidim majke,
ona ga je za šest preletila.

s t r a n a 5 5 o d 1 2 7

w w w . b o s n a f o l k . c o m b y M u h o P a š a l i ć © 2 0 0 2

B O S N A F O L K

6 0 N A J L J E P Š I H B A L A D A B O Š N J A K A Kad je bila
blizu b'jela dvora, **34. KAD SLAVUJI TIĆI ZAPJEVAŠE**

dvije kćeri u raku spustiše,

a dva sina raci donesoše, Kad slavuji tići zapjevaše, Ali-begu vodu nastaviše.

Đurdevu se danu veseliše, Ona sjela jade jadovati:
svak se tome danu veselio, "Dvije kćeri, dvije košutice, ne veseli Mehmed-age ljuba.

a dva sina, dva siva sokola!

Mehmed-aga o Đurđevu pođe, Ali-beže, sunce iza gore, na čifluke, na Dabar iziđe, ali ti me bješe obasjalo, pa tu bude od Đurdeva dana, al' mi odmah za goricu zađe, od Đurdeva do Lučina dana.

za goricu, pod crnu zemljicu!"

Mehmed-aga na Dabar iziđe, U njojzi je živoj srce puklo, pa on bio do Lučina dana.

i umrije, žalosna joj majka!

Kad je više o Lučinu bilo,
oprema se Šehić Mehmed-aga,
oprema se b'jelom dvoru svome,

on dozivlje Četka, slugu svoga: s t r a n a 5 6 o d 1 2 7

w w w . b o s n a f o l k . c o m b y M u h o P a š a l i ć © 2 0 0 2

B O S N A F O L K

6 0 N A J L J E P Š I H B A L A D A B O Š N J A K A "Slugo Četko,
vjeran hizmećaru!

Ne bojim se Stevan harambaše, Izvedi mi ata đogatasta,
na meni je dova materina, da idemo bijelome Stocu!"
o vratu mi visi hamajlija!"

U mlađega pogovora nema,
Pa otisnu ata đogatasta,
sigura mu ata đogatasta,
kud gođ ide, na Pr'jevorac dođe.

i uđaha Šehić Mehmed-aga, Na Pr'jevorcu, u tijesnu klancu, i on pođe dvoru bijelome.

tu zasjeo Stevan harambaša Izlazila kmetica Milica,
oko njega osamnes' drugova.

pa je njemu govorila mlada: Stevan svome govorio društvu:
"Mehmed-aga, mio gospodaru!

"Nemojte se koji prevariti, Na Pr'jevorac nemoj udarati, na Šehića pušku ispaliti, čeka tebe Stevan harambaša, ja ću njemu prvi

pristupiti!

su njegovih osamnes' drugova!

Kad ih viđe Šehić Mehmed-aga, On se fati niz bedre, u džepe, dobra konja bakračlijom kreće, izvadi joj žutu madžariju: dobar mu se đogat pomamio, "Na to tebi, Milice, kmetice!

ne da đogat ni gledati u se, s t r a n a 5 7 o d 1 2 7

w w w . b o s n a f o l k . c o m b y M u h o P a š a l i ć © 2 0 0 2

B O S N A F O L K

6 0 N A J L J E P Š I H B A L A D A B O Š N J A K A a kamo li sebi pristupiti!

dobar đogo uzô džem na zube, Prvi Stevan pali na Šehića, pa on leti kano lastavica, al' zaludu, fajde ne imade, i odnese gospodara svoga, jer Šehića puška ne bijaše.

donese ga dvoru bijelome.

Svi skočiše na noge laguhne, Sluge pod njim konja prifatale, i po jednu pušku opališe.

preda nj stara izlazila majka, Dok zavika Stevan harambaša: odmah se je jadu dosjetila, "Ne palite, ne trošite praha, dok u sina svoga pogledala, jer Šehića kuršum ne probija, jer u licu čehru prom'jenio.

već udrate drvljem i kamenjem, Milu majku u ruku poljubi, ne bi li ga s konjem rastavili!"

majka njega u čelo junačko.

A da vidiš Šehić Mehmed-age, Pa ga pita ostarjela majka: on sve pali iz pušaka mali', "Hair-ola, moj jedini sine!

i obrani Stevan harambašu, Što s' u licu čehru promjenio, i ubi mu nekoliko druga.

al' te plaho zaboljela glava, Gonili ga dva puna sahata, il' te kogod rezil učinio?"

s t r a n a 5 8 o d 1 2 7

w w w . b o s n a f o l k . c o m b y M u h o P a š a l i ć © 2 0 0 2

B O S N A F O L K

6 0 N A J L J E P Š I H B A L A D A B O Š N J A K A Njojzi veli sine Mehmed-aga: Okreću ga s desna na lijevo, "Nije mene zaboljela glava, u tijelu mu ne ima kuršuma.

nit me kogod rezil učinio, Lječiše ga godinicu dana, već uskočke puške izlomile!"

I'ječiše ga, dok ga izl'ječiše.

Raspasiva mukadema pasa,

Ide majka u šikli odaju,

a on snima morastu dolamu.

pa otvara sahtijan sanduke, Kad on snimi tanahnu košulju, pa izvadi diziju dukata,

iz košulje padahu kuršumi, na toj dizi pestotin' dukata, u t'jelo mu nisu ulazili, pa dijeli stolačkoj fukari, ali su ga plaho izlomili.

a za zdravlje sina Mehmed-age.

Sprema majka slugu Huseina:

"Hajd' otiđi u pazar-čaršiju,

pa ti zovni dva hitra berbera!"

U mlađega pogovora nema,

časkom spade u pazar-čaršiju

i dovede dva hitra berbera.

s t r a n a 5 9 o d 1 2 7

w w w . b o s n a f o l k . c o m b y M u h o P a š a l i ć © 2 0 0 2

B O S N A F O L K

6 0 N A J L J E P Š I H B A L A D A B O Š N J A K A 35.
SARAJEVO, ŠTO SI NEVESELO

Obuče se što god ljepše može,

na se udri što držat' ne može.

Sarajevo, što si neveselo, Odvede je kroz sitne sokake, ali goriš, al' te kuga mori, zavede je sitnijem sokakom, al' te Jovan hajduk porobio?

zakla Hanu kao janje malo.

Niti gorim, nit' me kuga mori, Sa nje skida đuzel odijelo, nit' me hajduk Jovan porobio; i sa glave biser i dukate.

poginula efendina Hana.

Kad joj babo iz čaršije dođe, Dolazilo momče Sarajevče, Hanu više da mu ćurak skine, mladoj Hani pod demir-pendžere: Hane nema da

mu ćurak skine.

"Hajde, Hano, zove tebe babo, Hano više da mu čizme svučē,
obuci se što god bolje možeš, Hane nema da mu čizme svučē.

prodaje se hara na telalu, Telal puče po Saraj'vu gradu, hoće ti je
da kupuje babo, tražio je tri bijela dana; pa ti vidi da ti nije kratka.

kad četvrti danak nastanuo, Prevari se, ujede je guja!

nađoše je mrtvu u sokaku.

s t r a n a 6 0 o d 1 2 7

w w w . b o s n a f o l k . c o m b y M u h o P a š a l i ć © 2 0 0 2

B O S N A F O L K

6 0 N A J L J E P Š I H B A L A D A B O Š N J A K A Stoga nam je
jadno Sarajevo!

Kad su mi bili kroz bukve,

zape joj grana bukova,

36. EMINA BOLE BOLUJE

za njena spuli duvaka.

Prileće d'jete Nasufe,
Emina bole boluje,
da s'ječe granu bukovu;
majka joj ruho prelaže.
ne fati grane bukove,
"Što mi ga, jedna, prelažeš, Eminu po pasu svilenu;
kad si me dala Ahmedu?
kol'ku joj ranu načini,
Ja sam mu, majko, deveta, dobra bi stala jabuka!
ni jedne dvoru ne svede!"
Odmah je natrag vratiše.
U to joj doba svatovi,
Ha su je u dvor vratili,
Eminu mladu povedu.
preminu mlada Emina,
Tri su je gore susrele:
odoše natrag svatovi.
jedna joj gora bisera,

druga joj gora jelova,

treća joj gora bukova.

strana 61 od 127

www.bosnafolk.com by Muho Pašalić © 2002

BOSNAFOLK

60 NAJLJEPŠIH BALADABOŠNJAKA **37. BUDIM
GRADI BEŽE BAJRAMBEŽE**

rasplaka se Smajo sirotica.

Tješila ga milostivna majka, Budim gradi beže Bajram-beže, ne smije mu dojke izvaditi Budim gradi devet godin' dana.

već ga tješi s ruku prstenima, Kad je skoro Budim sagradio, ničijem ga utješit ne može.

otišće se stina od Budima, Razljuti se Moriću Alaga, izletila na Novu čaršiju, uze Smaju po svilenu pasu, i ubila bega Bajram-bega.

pa ga baci bademu na granu.

Osta mlada Bajrambegovica, I govori Moriću Alaga:

sa jedinkom Smajom siroticom.

"Spavaj, Smajo, tude do vijeka!"

Svi joj bezi na pendžer dolaze, Kad su bili na prvom konaku, naposljetku Moriću Alaga: govorila Bajrambegovica:

"Hajde, dušo, i povedi Smaju!"

"Vjetar puše, mojim Smajom njiše, Privari se Bajrambegovica, misli Smajo da ga lila majka!

ona pođe i povede Smaju.

Tude kuka ptica kukavica, Kad su bili na polju zelenu, misli Smajo da mu pjeva majka!"

s t r a n a 6 2 o d 1 2 7

w w w . b o s n a f o l k . c o m b y M u h o P a š a l i ć © 2 0 0 2

B O S N A F O L K

6 0 N A J L J E P Š I H B A L A D A B O Š N J A K A Kad su bili na drugom konaku, **38. ŠTO 'NO CVILI U GLAMOČU GRADU?**

govorila Bajrambegovica:

"Sad po Smaji bijel behar pada, Što 'no cvili u Glamoču gradu? misli Smajo pokriva ga majka!"

Il' je vila, il' je ljuta guja?

Kad su bili na trećem konaku, Nit je vila, nit je ljuta guja, govorila Bajrambegovica:

već je ono Emina djevojka, "Sad po Smaji medna rosa pada, ako cvili, jest joj za nevolju, misli Smajo da ga kupa majka!

jer je bane Emku zarobio, Badem drvo, svini zemlji grane, hoće bane da prekrsti Emku, da mi Smaju sunce ne oprži!"

a neće se Emka da prekrsti, To izusti i dušicu pusti, voli skočit niz bijelu kulu.

i umrije, žalosna joj majka!

Ona vara bana kaurina:

"Stan', počekaj, bane kaurine,
dok ja odem na gornje čardake!"

Ode Emka na gornje čardake;
ona gleda sa bijele kule, s t r a n a 6 3 o d 1 2 7
w w w . b o s n a f o l k . c o m b y M u h o P a š a l i ć © 2 0 0 2

B O S N A F O L K

6 0 N A J L J E P Š I H B A L A D A B O Š N J A K A ugledala
svoga babe dvore, mrtvu bane Emku obljudio!

i kod dvora bijele mejtefe, Ukopao Eminu djevojku,
pa govori Emina djevojka: nad Emkom je turbe načinio, "Babin
dvore, moj veliki jade, po turbetu zlaćene jabuke.

moj mejtefe, moj veliki strahu, Nije prošlo ni nedjelju dana, dosta ti
sam straha podnijela nad Emkom je nurak progorio, dok sam sitnu
knjigu naučila!"

više glave nurak progorio, I savila bijelu anteriju, niže nogu nurak
progorio.

zaboravi sadžbag u kosama, Gledala je ostarila majka, i skočila niz
bijelu kulu; uze nože, otrže sindžire, zapeo joj sadžbag za mušebak,
pa udara sebe u srdašce,

objesi se Emina djevojka.

i umrije, žalosna joj majka.

Visila je nedjeljicu dana,

dok su Emki kose obagnjile:

ona pade u zelenu travu;

skočio se bane kaurine,

s t r a n a 6 4 o d 1 2 7
w w w . b o s n a f o l k . c o m b y M u h o P a š a l i ć © 2 0 0 2

B O S N A F O L K

6 0 N A J L J E P Š I H B A L A D A B O Š N J A K A 39. MUJO
GLEDA AJKUNU DJEVOJKU

"O Boga ti, gizdava djevojko,

skin' der duvak sa bijela lica, Mujo gleda Ajkunu djevojku, da ja vidim tvoje b'jelo lice, Mujo gleda, al' mu majka ne da.

je l' ti lice ko u moje Ajke!"

Majka hoće Zlatiju djevojku, Skide duvak Zlatija djevojka, majka hoće, ali Mujo neće.

sinu lice baš ko jarko sunce.

Kupi majka kitu i svatove, Progovara Mujo, momče mlado: kupi majka, Muje i ne pita: "O Boga ti, gizdava djevojko, svat' odoše, svati dovedoše.

i viša si i ljepša od Ajke, Neće Mujo Zlati u đerdeke, ali nisi mome srcu draga, stade Muju preklinjati majka: kao što je Ajkuna djevojka!

"Hajde, Mujo, života ti tvoga, Već, Boga ti, gizdava djevojko, haramit ću materino mlijeko!"

nemoj rano otvarati vrata, Ode Mujo Zlati u đerdeke.

nek se moja braća navesele, Kad on dođe Zlati u odaje, i sestrice kola naigraju!"

on govori Zlatiji djevojki: Pa dohvati sedefli tamburu, s t r a n a 6 5 o d 1 2 7

w w w . b o s n a f o l k . c o m b y M u h o P a š a l i ć © 2 0 0 2

B O S N A F O L K

6 0 N A J L J E P Š I H B A L A D A B O Š N J A K A sitno kuca, jasno popijeva: da ja sada ruse kose mrsim.

"Sada misli moja mila Ajka, Ne mrsim ih, života mi moga, da ja sada b'jelo lice ljubim.

nit' ću, Ajko, za života svoga!

Ne ljubim ga, života mi moga, Neću, Ajko, ti mi živa bila, nit' ću, Ajko, za života svoga!

i tako mi ti suđena bila, Ne ljubim ga, ti mi živa bila, u džennetu, na onome svijetu!"

i tako mi ti suđena bila, Pa se maši noža iza pasa, u džennetu, na onome svijetu!

pa udari sebe u srdašce,

Opet misli moja mila Ajka, kako se je lahko udario,

da ja sada crne oči mutim.

na nožu je srce izvadio!

Ne mutim ih, života mi moga, Poranila Mujagina majka,

nit' ću, Ajko, za života svoga!
poranila đerdeku na vrata, Neću, Ajko, ti mi živa bila, na veliko čudo
udarila,
i tako mi ti suđena bila, do koljena u krv ugazila!
u džennetu, na onome svijetu!
Pa govori Zlatiji djevojki: Opet misli moja mila Ajka, "Oj Boga ti,
Zlatija djevojko, s t r a n a 6 6 o d 1 2 7
w w w . b o s n a f o l k . c o m b y M u h o P a š a l i ć © 2 0 0 2

B O S N A F O L K
6 0 N A J L J E P Š I H B A L A D A B O Š N J A K A što si meni
umorila Muju?"
đul miriše - Mujagina duša!
Progovara Zlatija djevojka: Već, Boga ti, moja mila majko, "Oj Boga
mi, Mujagina majko, steri meni mekahne dušeke, nisam tebi umorila
Muju,
ja ti neću dugo bolovati!"
tako biva svakoj staroj majci, To izusti i dušicu pusti.
što rastavlja milo od dragoga!"
Kad povika Ajkunina majka: Lijepo Muju opremila majka.
"Pričekajte hodže i hadžije, Ne nose ga kud se mejti nose,
pričekajte mejta još jednoga!"
već ga nose šefteli sokakom, Pričekaše hodže i hadžije.
ispred dvora Afkune djevojke.
Uporedo njih su ukopali,
Podranila Ajkuna djevojka, kroz mezar im ruke proturiše, ona sjela
kraj džamli pendžera, i u ruke crvene jabuke,
preko krila đerđef raširila, kad se prenu, nek se poigraju.
ona veze prebijelo platno, Više glave Muje čelebije, pa doziva svoju
staru majku: ponikla je vinova lozica, "Oj Boga ti, moja mila majko,
viš' Ajkune rumena ružica: s t r a n a 6 7 o d 1 2 7
w w w . b o s n a f o l k . c o m b y M u h o P a š a l i ć © 2 0 0 2

B O S N A F O L K
6 0 N A J L J E P Š I H B A L A D A B O Š N J A K A sve se loza
oko ruže vija, umrije ti brate Muhamede!"
kô Mujine ruke oko Ajke.

Ona skoči, k'o da se pomami,
nešće mlada ni ruke umiti,

40. U KADUNE HASANAGINICE

pa izleće na mermer avliju.

Sretala je na avliji majka.

U kadune Hasanaginice

"Mati moja, šta mi bratac radi?"

dosta mala, a malo evlada: "Lakše mu je, mila šćeri moja."

sin Muhamed i šćer Melećhana.

Melećhana ne vjeruje majci.

Melećhanu svati zaprosiše, Ona leti uz bijelu kulu,

Muhameda zaboljela glava.

sretao je na vratima babo.

Melećhani knicu postaviše, "A moj babo, šta mi bratac radi?"

Muhamedu dušek prostriješe.

"Dobro ti je, mila šćeri moja.

Melećhanu u krnu metnuše, Eno ti ga uči u Musafu,

Muhamedu hodžu dovedoše.

i kod njega dosti jabandžija."

Izreče se Kumrija robinja: Tad se mlada natrag povratila.

"Melećhana, moja gospojice, Čauš viknu, daulbana pisnu, s t r a n
a 6 8 o d 1 2 7

www.bosnafolk.com by Muho Pašalić © 2002

B O S N A F O L K

6 0 N A J L J E P Š I H B A L A D A B O Š N J A K A Melećhanu
svati povedoše, da je tebi bratac preminuo!"

Muhameda u mezar pon'ješe.

Haber stiže Hasanaginici: Kad su bili poljem zelenijem, "Melećhana
davno preminula!"

dok stadoše zile i borije,

saviše se alajli bajraci.

41. KNJIGU PIŠE SRPSKI KNJAŽE

Tad se mlada jadu osjetila:

s konja pade u zelenu travu, Knjigu piše srpski knjaže, kako pade,
više ne ustade!

a na ruke Salih-paši,

Kad to vidje jendi-kada mlada, Salih-paši u Bjelinu,
da preminu Melećhana mlada, pa u knjizi 'vako kaže:
načiniše na kolju nosila, "Salih-paša, diko naša, odn'ješe je
svekrvinu dvoru, daj ti nama Hivzi-bega,
odniješe, pa je ukopaše.

Hivzi-bega Đumišića,

Haber stiže od Hasanaginice: i uz njega britku sablju, "Šćeri moja,
Melećhana mlada!

i njegova b'jelog ata,

Al' ne čuješ, al' ne haješ bona, ja za srebro, ja za zlato, s t r a n a 6
9 o d 1 2 7

www.bosnafolk.com by Muho Pašalić © 2002

B O S N A F O L K

6 0 N A J L J E P Š I H B A L A D A B O Š N J A K A ja za koje
drugo blago!

on se drži svoga jata,

Sve ćemo ti opremiti,

i daidže Derviš-paše;

k'o što rečeš izdraviti,

da ti prodam Hivzi-bega,

da nam neće ništ' ostati!"

bila bi nam sreća loša."

Otpisuje Salih-paša,

Tako knjigu načinio,

srpskom knjazu u Biograd: pa je odmah opremio,

"Srpski knjaže, zlatna kruno, srpskom knjazu u Biograd, ne mogu ti
Hivze dati,

srpskom knjazu, zlatnoj kruni.

Hivzi-bega Đumišića,

Iza toga malo prođe,

ni za srebro, ni za zlato, dok na jednoć vakat dođe, ni za koje drugo
blago,

divan čini Salih-paša,

jer za Hivzu i car znade, a na svoje borozane:

i carevi svi veziri,

"Borozani, djeco moja, da je Hivzo muška glava.

zasvirajte Hivzi-bega,
U Hivze su do tri brata,
Hivzi-bega Đumišića,
do tri brata na mejdanu;
zasvirajte, zapjevajte
s t r a n a 7 0 o d 1 2 7
w w w . b o s n a f o l k . c o m b y M u h o P a š a l i ć © 2 0 0 2

B O S N A F O L K
6 0 N A J L J E P Š I H B A L A D A B O Š N J A K A neka uzme
dva buljuka, zar si bolan poludio,
Arnauta i Bošnjaka,
ili pamet izgubio:
pa nek ide baš na Raču,
gdje će ići dva buljuka,
baš na Raču, rad tajina.
dva buljuka u Srbiju!
Borozani zasviraše,
Sva je Rača posjednuta,
Hivzi-bega dozivaše:
napunjena srpskom vojskom!"
"Hivzi-beže, carski sine, Otolen se Hivzo vrati,
tebe zove Salih-paša,
pa on ide svome dvoru,
da ti uzmeš dva buljuka,
svome dvoru bijelome.
Arnauta i Bošnjaka,
Pripasuje britku ćordu,
pa da ideš baš na Raču,
britku ćordu dimiskiju,
baš na Raču, rad tajina!"
pa uzjaha b'jelog ata,
Kad to čuje Hivzi-beže,
i on uze dva buljuka,
on uniđe Salih-paši,
Arnauta i Bošnjaka,
pa ovako njemu kaže:

uputi se baš na Raču,

"Salih-paša, muko naša, baš na Raču, rad tajina.

s t r a n a 7 1 o d 1 2 7

w w w . b o s n a f o l k . c o m b y M u h o P a š a l i ć © 2 0 0 2

B O S N A F O L K

6 0 N A J L J E P Š I H B A L A D A B O Š N J A K A Kad je bio
blizu Rače, Progovara Hivzi-beže:

susrete ga stara baba,

"Hajd' otolen, stara babo, i sa babom mlado Srpče,

evo tebi zlatan dukat,

mlado Srpče gologlavo,

pa ti hajde svojoj kući,

pa je njemu govorila,

svojoj kući, pa ti muči!

Hivzi-begu kazivala:

Volim muški poginuti,

"Hivzi-beže, carski sine, neg se ženski povratiti!"

znaš li, beže, kuda ideš?

On doziva dv'je juzbaše,

Ti ćeš ludo poginuti,

dv'je juzbaše, dva buljuka, rusu glavu izgubiti!

pa je s njima govorio,

Skupila se silna vojska,

govorio, halalio.

silna vojska, sva Srbija

Pa udari on na vojsku,

i bosanska vlašadija,

baš na vojsku od Srbije,

svu su Raču napunili,

svu je vatru preturio,

i hendeke potpunili,

nije rane zadobio.

nećeš proći da si tica!"

S Vlajkovićem kad se tuknu, s t r a n a 7 2 o d 1 2 7

w w w . b o s n a f o l k . c o m b y M u h o P a š a l i ć © 2 0 0 2

B O S N A F O L K

6 0 N A J L J E P Š I H B A L A D A B O Š N J A K A i s njegovim dobrovoljcim'; evo tebi moga ata,

i tu beže sretan bio,

pa ga vodi Banjoj Luci,

nije rane zadobio,

Banjoj Luci, bratu mome,

svu je vatru pregazio.

mome bratu Muharemu,

Treći put je udario,

neka gleda b'jelog ata,

sve po sr'jedi na topove, a već nikad svoga brata!"

svu eškiju prećerao,

Dalje Hivzo progovara:

preko Drine, hladne vode, "Ibrahime, dragi brate, sedam topa osvojio,

otpaši mi britku sablju,

a osmi ga udario,

pa je nosi Banjoj Luci,

udario posred srca,

Banjoj Luci, mome bratu,

gdje junačko srce kuca.

mome bratu Fehim-agi,

Ranjen Hivzo progovara,

neka paše britku sablju,

Ibrahima on doziva,

britku sablju dimiskiju,

pa je njemu govorio:

a već nikad svoga brata!"

"Ibrahime, dragi brate, Opet Hivzo govorio,

s t r a n a 7 3 o d 1 2 7

w w w . b o s n a f o l k . c o m b y M u h o P a š a l i ć © 2 0 0 2

B O S N A F O L K

6 0 N A J L J E P Š I H B A L A D A B O Š N J A K A i treći put zamolio: nek ne gleda svog sestrića, "Ibrahime, dragi brate, svog sestrića, Hivzi-bega!"

hodi skini zlatan sahat,
To izusti, dušu pusti.
pa ga nosi Banjoj Luci,
Bog mu dao duši džennet,
pa ga podaj bratu mome,
Lahka zemlja gdjeno leži!
bratu mome Mustaj-begu,

neka gleda zlatan sahat,

42. TUŽILA SE GANIBEGOVICA a već nikad brata svoga,

brata svoga Hivzi-bega!"

Tužila se Ganibegovica,

Najposl'je je govorio:

svom djeveru sjedeć uz koljeno: "Ibrahime, dragi brate, "Znaš,
djevete, kad me dovedoste, skidaj enam ti sa mene,

s mojim blagom kulu napraviste, pa ga nosi do Travnika,

s mojim blagom sestre poudaste, do Travnika, mom daidži,

s mojim blagom braću iženiste!

mom daidži Derviš-paši,

Sad se ženi moj Ganibeg na me, neka uči zlatan enam,

pa mi išće zlačano prstenje, s t r a n a 7 4 o d 1 2 7

w w w . b o s n a f o l k . c o m b y M u h o P a š a l i ć © 2 0 0 2

B O S N A F O L K

6 0 N A J L J E P Š I H B A L A D A B O Š N J A K A bi l' mu dala,
il' mu ne bih dala?"

"Ah, jetrvo, Ganibegovice, Progovara djever Omer-beže: da se ženi
moj Omerbeg na me, "Podaj, snaho, kajati se nećeš!"

ko se ženi tvoj Ganibeg na te, Kad to čula Ganibegovica, izišla bih
na put pred svatove, ona skida zlatne prstenove sve bi svate vodom
poljevala, pa ih daje begu Gani-begu.

a djevojku živom žeravicom!"

Beg pokupi kitu i svatove: Otpjeva joj Ganibegovica: starog svata,
brata Ali-bega, "Oh, jetrvo, Omerbegovice, a djevera, brata Omer-
bega.

lahko ti je mladoj govoriti: Svati išli, pa na vr'jeme došli.

imaš sina, imaš zlatna krila, Kad su svati pokraj dvora bili, imaš majku, imaš odgovora, kolo igra na mermer avliji, a ja mlada nigdje nikog nejmam, a u kolu Ganibegovica,

potlje Boga i nevjernog druga!"

sve je kolo glavom nadhitila, Sve to sluša beže Gani-beže, a ljepotom kolo začinila.

pa iziđe na drum pred svatove Pjesmu pjeva Omerbegovica: te govori bratu Omer-begu: s t r a n a 7 5 o d 1 2 7

w w w . b o s n a f o l k . c o m b y M u h o P a š a l i ć © 2 0 0 2

B O S N A F O L K

6 0 N A J L J E P Š I H B A L A D A B O Š N J A K A "Na poklon ti lijepa djevojka, pa odl'jeće šadrvan vodici, oknivena a neobljubljena!" donese joj studene vodice.

Dok Muhamed vodu donosio, **43. MRAK ZATEČE PO GORI SVATOVE**

ona rodi prenejako čedo.

Kad se vidje junak na nevolji, Mrak zateče po gori svatove, on odreza svilene rukave, svi svatovi kod livade b'jahu, pa zavija prenejako čedo, Muhamed-beg s djevojkom pod jelom, i otpasa mukadema pasa,

pod jelom je čador razapeo.

pa uteže svoju nevjesticu, Pošto su se odmor odmorili, pa povali pod jelove grane.

večerali i kahvu popili,

U to svanu i sunce ogranu, tad zavika glavita djevojka: zavikaše alajli čauši:

"Čuješ mene, brate Muhamede!

"Hazurala, kita i svatovi!"

Ljuto me je zaboljela glava, Kad se vidje djever Muhamede, što ću jadna od života svoga!"

kad se vidje junak na nevolji, Osjeti se djever Muhamede, uze čedo u bijele ruke,

s t r a n a 7 6 o d 1 2 7

w w w . b o s n a f o l k . c o m b y M u h o P a š a l i ć © 2 0 0 2

B O S N A F O L K

6 0 N A J L J E P Š I H B A L A D A B O Š N J A K A pa ga diže na jelove grane.

"Odjaš' konja, brate Muhamede!"

Dovedoše od zlata kočije

"Čuješ mene, moj brate Zajime!

i pođoše kita i svatovi:

Hoćeš li me, brate, poslušati, razviše se alajli bajraci, kakvi smo mi govor učinili, udariše zile i borije.

da s djevojkom u ložnicu nećeš, I pođoše kita i svatovi,

dok ne bude četerest danaka?"

povedoše lijepu djevojku.

Nasmija se bratac mu Zaime: Obzire se djever Muhamede, "Ne budali, brate Muhamede!

obzire se na jelove grane.

Da si reko i godinu dana, I dođoše bijelome dvoru.

ja bih tebe, brate, poslušao, Svi svatovi konje odjahaše, odjaš' konja, pa hajde u dvore!"

izvedoše lijepu djevojku, Opet veli bratac Muhamede: izvedoše iz zlatnih kočija.

"Ja ne mogu konja odjahati, Svi svatovi u dvor ulazili, već mi valja u goru zelenu, ne ulazi djever Muhamede.

ja sam zlatan tespih izgubio, Beg Zaim-beg pred njeg izlazaše: kad sam usto na ogranku sunca, s t r a n a 7 7 o d 1 2 7

w w w . b o s n a f o l k . c o m b y M u h o P a š a l i ć © 2 0 0 2

B O S N A F O L K

6 0 N A J L J E P Š I H B A L A D A B O Š N J A K A kad sam klanjo vakat od sabaha, "Nuto, majko, mojega šićara, na klanjanju tespih izgubio."

ja ne nađoh zlatnoga tespiha, Govori mu bratac Zajim-beže: već ja nađoh prenejako čedo!"

"Sjaši konja, brate Muhamede!

Govori mu ostarjela majka: ja ću ljepši, bolji nabaviti."

"Sad šta ćemo, sine Muhamede, Govori mu bratac Muhamede: od ovoga čeda nejakoga,

"Borme neću, brate Zajim-beže!"

hoćemo l' ga dojljama dati?"

Pa on ode preko polja ravna, Govori joj djever Muhamede: kao
zv'jezda preko neba vedra.

"Hajd' ne luduj, ostarjela majko!

I on dođe u goru zelenu:

Ja ću čedo snahi pokloniti, nađe čedo na jelovoj grani, neka snaha
oko čeda radi!"

pa ga metne pod pazuhu svoje, Iza ovog na Ćabu otišo,

i on ode u bijele dvore,

al' na Ćabi nešto progovara: i on sjaha konja od mejdana, "Što će
ovdje djever Muhamede?

i uleće u bijele dvore.

On je davno Ćabu učinio! "

On odleti svojoj staroj majci: Nekad bilo, sad se spominjalo.

s t r a n a 7 8 o d 1 2 7

w w w . b o s n a f o l k . c o m b y M u h o P a š a l i ć © 2 0 0 2

B O S N A F O L K

6 0 N A J L J E P Š I H B A L A D A B O Š N J A K A 44. **SINA
RODI SINANBEOVICA** Sva je kola glavom natkitila,

a ljepotom kola začinila.

Sina rodi Sinanbegovica,

Ništa je se nagledat ne može!

od radosti veselje činila, Nju mi gleda malo i golemo, tri joj kola u
dvoru igrala.

te govori malo i golemo:

Jedno kolo na visokoj kuli, "Medet, medet, lijepe djevojke!

drugo kolo na mermer avliji, Blago majci koja je rodila, treće kolo u
zelenoj bašči.

a junaku kome je suđena!"

Koje kolo na visokoj kuli, Uroci je mladu prekidoše: ono kolo
nevjestice mlade; u koji se danak razboljela, koje kolo na mermer
avliji, u oni je danak preminula, ono kolo udovice mlade;

i umrije, žalosna joj majka!

koje kolo u zelenoj bašči,

ono kolo djevojčice mlade.

Kolo vodi Sinanbega seka.

Ja kakva je, vesela joj majka!

strana 79 od 127

www.bosnafolk.com by Muho Pašalić © 2002

BOSNAFOLK

60 NAJLJEPŠIH BALADABOŠNJAKA **45. GLEDALI SE MUJO I NIZAMA** Uze Mujo tespih od merdžana,

tespih mu se u ruci stopio.

Gledali se Mujo i Nizama,

gledali se tri godine dana.

46. KAD VILIĆI SEKU UDAVAŠE

Kad četvrta nastala godina,

umrije Muji lijepa Nuama.

Kad Vilići seku udavaše,

Mujo joj je turbe sagradio, trista ovnov' kurban učiniše, svako jutro mezar oblazio.

tri turbeta nova sagradiše, Jedno jutro Mujo poranio, trista djece sunet učiniše, poranio mezar da obiđe,

da im seka zdravo goru prijde.

kad Nuama u turbetu klanja, Kad je seka zdravo goru prišla, u ruci joj tespih od merdžana.

goru prišla, u polje unišla, "Daj, Nuama, da ti ljubim lice!"

udarila kiša sušnježica,

"Ne ljubi se lice iz zemljice!"

svi svatovi natrag pobjegoše, Pođe Mujo da Nizamu ljubi, osta zlato nasred polja sama.

ona mu se gaib učinila.

Na zlatu je devet kavadova s t r a n a 8 0 o d 1 2 7

www.bosnafolk.com by Muho Pašalić © 2002

BOSNAFOLK

60 NAJLJEPŠIH BALADABOŠNJAKA i deseta svilena košulja.

iznosila čedo u naramku,

Sve se devet za košulju smrzle, pa svom čedu ona govorila: tanka koša za bijelo tijelo, "Pitaj, dušo, je li ozebla strina?"

žute čizme za krnali noge, Kad te riječi mlada razumjela, prstenovi za bijele ruke, mašila se rukom u džepove, a đerđani za bijelo grlo, izvadila jagluk srmom vezen, zlatna peča za medena usta.

u jagluku hiljadu dukata: Ona ide đuveginu dvoru.

"Nader tebi, čedo prenejako, Kad je došla pred bijele dvore, jagluk deri, a strinu spominji!"

izlazila stara svekrvica.

Ona ide u gornje čardake, Ne veli joj: Jesi li ozebla? tere pada na mehke dušeke.

Nego veli: Kako si nam lijepa.

Oni mlidu da se prenemože, Izlazila mlada zaovica.

al' se zlato i s dušom rastade.

Ne veli joj: Jesi li nam ozebla?

Već joj gleda vezak niz košulju.

Izlazila mlada jetrvica,

s t r a n a 8 1 o d 1 2 7

w w w . b o s n a f o l k . c o m b y M u h o P a š a l i ć © 2 0 0 2

B O S N A F O L K

6 0 N A J L J E P Š I H B A L A D A B O Š N J A K A 47. JA
KAKVA JE SJAJNA MJESEČINA Pa se vraća svom bijelom dvoru
i uzima ključke od sehare, Ja kakva je sjajna mjesečina, pa uzima
devet haljinica

još je ljepša Isabegovica!

i oblači devet sirotica;

Ona rodi devet djevojaka, sve devet ih majka svjetovala: i desetu
nosi pod pojasom.

"Kad vam babo dođe iz čaršije, Njoj govori beže Isa-beže: redom
stan'te, redom zaplačite, "Ako rodiš i desetu šćerku, upitajte: gdje je
naša majka?"

viš' kuće ti badem drvo raste, Pa uzima svilenu mahramu, ispod kuće Drina voda teče, ona ide Drini na obalu,
il' se vješaj, il' u Drinu skači!"

sveza oči pa u Drinu skoči.

Kada beže ode u čaršiju,

Kad je beže doš'o iz čaršije, ona rodi i deset u šćerku, redom staše devet sirotica, pa je povi u tanahnu svilu, redom staše, redom zaplakaše: pa je baca u studenu Drinu: "O naš babo, gdje je naša majka?"

"Hajde, šćeri, i majka će doći."

"Otišla je rodu u pohode, s t r a n a 8 2 o d 1 2 7

w w w . b o s n a f o l k . c o m b y M u h o P a š a l i ć © 2 0 0 2

B O S N A F O L K

6 0 N A J L J E P Š I H B A L A D A B O Š N J A K A i ostat će ovu heftu dana."

možeš li mi rane preboljeti, Kada vidje beže Isa-beže, da dovim sa mora berbera, kada vidje šta je učinio, nek donosi svakakvih mehlema, od žalosti srce mu je puklo.

ne bi li mi rane prebolio!"

Govorio ranjen Mustajbeže: **48. PO GORI SE ZELEN BAJRAK VIJE**

"Posestrimo, zagorkinjo vilo,

ne muči se, ne traži mehlema, Po gori se zelen bajrak vije, ne dovodi sa mora berbera, pod bajrakom ranjen Mustajbeže, ja ne mogu rane preboljeti!

na njemu je deset grdnih rana: Posestrimo, zagorkinjo vilo, devet rana od devet sabalja, odapni mi puce niz njedarce, i deseta od handžara noža.

izvadi mi jagluk iz njedara, Viš' njegov stoji zagorkinja vila, pa ga nosi mojoj staroj majci: viš' njegov stoji, grozne suze roni.

neka u njegov grozne suze lije, Ona pita ranjen Mustajbega: jer joj Muje više nikad nije!

"Pobratime, ranjen Mustajbeže, Izvadi mi sahat iza pasa, s t r a n a 8 3 o d 1 2 7

w w w . b o s n a f o l k . c o m b y M u h o P a š a l i ć © 2 0 0 2

B O S N A F O L K

6 0 N A J L J E P Š I H B A L A D A B O Š N J A K A pa ga nosi
mojoj vjernoj ljubi: Otle ode majka i sestrice.

nek u sahat vjerna ljuba gleda, Kad su došle Havalicu Begi, neka
mene više ne pogleda!"

za sve pita Havalicu Bego, To izusti, teslim dušu pusti, a najprije za
vijernu ljubu: i umrije, žalosna mu majka!

"Mila majko, kako mi je ljuba?"

Havalicu majka govorila:

49. RAZBOLJE SE HAVALIĆU BEGO

"Drago d'jete, zdravo ti je ljuba, selam ti je ljuba učinila."

Razbolje se Havalicu Bego, Onda veli Havalicu Bego:

ni u putu, ni u Carigradu, "A Boga ti, moja mila majko, već u Nišu
straže čuvajući.

ako meni suđen danak dođe, Oblazi ga majka i sestrice, suđen
danak i umrli sahat, vjerna ljuba od stida ne može.

a ja imam do dv'je seke svoje: Selam šalje Havalicu Begi, star'joj
seki timar Tihorica, selam šalje, za vrata se krije: mladoj seki Čojluk
selo ravno.

"Mila majko, selam ćeš mi Begi!"

Tebi, majko, kula na Zagorju, s t r a n a 8 4 o d 1 2 7

w w w . b o s n a f o l k . c o m b y M u h o P a š a l i ć © 2 0 0 2

B O S N A F O L K

6 0 N A J L J E P Š I H B A L A D A B O Š N J A K A oko kule
hiljadu dimova, **50. BRAT U SESTRE KONJA DOJAHIVA** što će
tebe, mila majko moja,

što će tebe do smrti hraniti.

Brat u sestre konja dojahiva, Mojoj ljubi đogo od ničaha, sestra pod
njim konja prihvatila, zećir prsten sa desnice ruke, pa se s bratom za
zdravlje pitala: i bijela kula, u kojoj je, "Jesi l' brate, zdravo i veselo?"

i pod kulom zelena livada, "Zdravo jesam, al' veseo nisam, po njoj
pase hiljadu ovaca, ja sam bio u Mostaru gradu, i pod njima hiljadu
janjaca.

rujnijem se opojio vinom, Mojoj ljubi i od Boga krivo, dv'jema sekam brata pogubio.

ona nema od srca evlada!"

Neće seke groša ni dukata, To izusti Havaliću Bego,

nego moju sa ramena glavu!"

to izusti, svoju dušu pusti.

Njemu seka tiho progovara:

"Ima seka tri sokola sina,

jednoga će pregorjeti za te!"

To dva čuju, a treći ne čuje.

s t r a n a 8 5 o d 1 2 7

w w w . b o s n a f o l k . c o m b y M u h o P a š a l i ć © 2 0 0 2

B O S N A F O L K

6 0 N A J L J E P Š I H B A L A D A B O Š N J A K A Ode aga svome b'jelom dvoru, Najmlađega dozivala majka: ona osta na avliji sama,

"Muhamede, moj očinji vide, najstarijeg' sina dozivala: ženi ti se na Zagorju dajo, "Moj Omere, moje d'jete drago!

tebe zove u svatove dajo, ženi ti se na Zagorju dajo, staru tvoju u jendiluk majku!"

tebe zove u svatove dajo, To je d'jete jedva dočekalo, staru tvoju u jendiluk majku!"

da on ide u svatove daji, "Bogme, neću, ostarjela majko, oblači se, žalosna mu majka, ja ne imam konja ni haljina!"

oblači se što ljepše mogaše, Srednjega je dozivala majka: i on ode s majkom na Zagorje.

"Moj Mehmede, moje d'jete drago, Gorom ide, gore jeka staše, ženi ti se na Zagorju dajo, poljem ide, trava žuberkaše.

tebe zove u svatove dajo, Kad sa jele vran gavrana zagrakta, staru tvoju u jendiluk majku!"

Muhamed je majci besjedio: "Bogme, neću, ostarjela majko, "Mila majko, jedna doglasnika!"

još ja nisam Musaf preučio!"

Majka muči, ništa ne govori, s t r a n a 8 6 o d 1 2 7

w w w . b o s n a f o l k . c o m b y M u h o P a š a l i ć © 2 0 0 2

B O S N A F O L K

6 0 N A J L J E P Š I H B A L A D A B O Š N J A K A već niz lice
grohne suze roni, "Mahni bolan, osjeci mu glavu, u to doba na
Zagorje ravno.

kad ga nije žao svojoj majci, Kad se b'jelom primaknuli dvoru, a što
će ga nama dželatima?"

Muhamed je majci govorio: Četvrti mu osiječe glavu.

"Kud me vodiš, ostarjela majko?

Kuka majka kano kukavica, Kad se ženi dajo Hasan-aga, a tješi je
bratac Hasan-aga, što su njemu zatvorena vrata, "Muč', ne viči, moja
seko draga!"

kamo njemu kolo i devojke, Njemu veli Adem-begovica: đe li su mu
bubnji i svirale?"

"A moj brate, aga Hasan-aga, U tom zboru u dvor uljegoše, žao
seki brata pregorjeti, kad na 'vliji četiri dželata.

još žalije od srca evlada!"

Jedan dželat tiho progovara: Prevrćući sina Muhameda,

"Lijep ti si, žalosna ti majka!"

i ona je svijet prom'jenila.

A drugi mu dželat progovara:

"Kako te je pregorjela majka?"

Treći dželat junak progovara:

s t r a n a 8 7 o d 1 2 7

w w w . b o s n a f o l k . c o m b y M u h o P a š a l i ć © 2 0 0 2

B O S N A F O L K

6 0 N A J L J E P Š I H B A L A D A B O Š N J A K A **51. VEZAK**
VEZLA GABELKINJA ZLATA nit' su ovce, niti su trgovci,

a niti su iz gore hajduci, Vezak vezla Gabelkinja Zlata, već su ono
od Senja kauri.

u čardaku, na visokoj kuli, Oni idu Gabelu da robe,

na šiljtetu, kraj džamli pendžera.

iz Gabele roblje da izvode.

Ona veze srmom po kumašu, Sedamput su Gabelu robili, srmom
veze, a biserom puni.

iz Gabele roblje izvodili.

Vežući je niz polje gledala, Sad su čuli od Senja kauri, al' se nešto polje zamaglilo.

da ti babe u Gabeli nema, Ona zove svoju milu majku: ni babinih sedam bajraktara, "Hod' da vidiš, moja mila majko, pa je pošo od Senja Ivane, što se ono polje zamaglilo, da te vodi, moja šćeri draga, al' su ovce, ali su trgovci, da te vodi u zemlju kaursku."

al' su ono iz gore hajduci?"

Kad to čula ljepotica Zlata, Govorila ostarjela majka: ono proli suze od očiju,

"Luda ti si, moja kćeri draga, pa uzima turski abdest na se, s t r a n a 8 8 o d 1 2 7

www.bosnafolk.com by Muhop Pašalić © 2002

B O S N A F O L K

6 0 N A J L J E P Š I H B A L A D A B O Š N J A K A i uzima Kur'an-hamajliju.

pa se kaur natrag povratio, Ona ide bijelom mećitu,

pa on ide bijelu mećitu.

obnese ga Kur'an-hamajlijom, Halkom kuca na bijela vrata: oko sebe mećit zatvorila.

"Otvor' vrata, ljepotice Zlato, Tu je bila ljetni dan do podne, kunem ti se Bogom i zaklinjem, dok kauri Gabelu robiše,

nećeš biti u Senju vlahinja, porobiše, pa je zapališe, već ćeš biti u Senju turkinja, iz Gabele roblje povedoše, dvorit će te dvan'est robinjica!"

ne nađoše ljepoticu Zlatu.

Zlata šuti, ništa ne govori.

Kad su bili na sred polja ravna, Opet veli od Senja kaure: pjesmu pjeva ovčar čobanine: "Otvor' vrata, ljepotice Zlato, "Mili Bože, na svačem ti hvala, Kunem ti se Bogom jedinijem, a danas ti ponajbolje hvala nećeš biti u Senju vlahinja, osta Zlata u b'jelu mećitu!"

već ćeš biti u Senju turkinja, Čoban misli da niko ne čuje, dvorit će te dvan'est robinjica!

al' to čuje od Senja Ivone, Ako nećeš otvoriti vrata, s t r a n a 8 9 o d 1 2 7

www.bosnafolk.com by Muhop Pašalić © 2002

BOSNAFOLK

60NAJLJEPŠIH BALADABOŠNJAKA ja ću mećit
vatrom zapaliti, pa je lice krvi umivala,
izgorjet ćeš u b'jelu mećitu."
ne bi li se vlahu omrazila.

Zlata šuti, ništa ne govori, Kad je vidje od Senja Ivane, nego uči
Kur'an-hamajliju, uze Zlatu za bijelu ruku, Kur'an uči, a suze
prol'jeva.

izvede je kaur iz mećita, Kada vidje od Senja kaure, pa je baci za
se na đogata, da mu neće mećit otvoriti, i pobježe od bjela mećita.

bi mu žao mećit zapaliti, Kad su bili kod vode Crvača, da izgori
lijepa djevojka, stade kaur roblje odmarati, već on uze perna
buzdohana, stade Zlata abdest uzimati, tri put udri u mećitna vrata;
sinu lice kano žarko sunce.

četvrti put vrata pokleknuše, Govori joj od Senja kaure: pa uniđe u
mećit bijeli.

"Uzmi, Zlato, turski abdest na se, Zlata sjedi u kraju mećita, kod
mene ga uzimati nećeš: ona uči Kur'an-hamajliju, Nećeš biti u Senju
turkinja, sve je lice iglom izbocala, već ćeš biti u Senju vlahinja; s t r
a n a 9 0 o d 1 2 7

www.bosnafolk.com by Muhopšlić © 2002

BOSNAFOLK

60NAJLJEPŠIH BALADABOŠNJAKA dvorit će te
dvan'est robinjica, iz magle se konji pomoliše, robinjica iz turske
krajine, oni nose mnoge otkupove.

polazit ćeš crkve, manastire!"

Kad su došli do vlaške ordije, Govori mu ljepotica Zlata: pred njiha
je kaur izlazio.

"Šut', ne luduj, od Senja kaure, Govore mu tri konjika mlada: neće
biti kako kaur misli, "Evo tebi mnogi otkupovi, već će biti kako Bog
naredi!

otkupovi blago nebrojeno, Sad će doći za me otkupovi, povrati nam
ljepoticu Zlatu!"

otkupovi, blago nebrojeno: Govori im od Senja kaure: jedan otkup
od mile majčice, "Ludi li ste, hećabili mladi, drugi otkup od daidže

moga, ja imadem žutih dukata, od daidže, bega Adem-bega, ne dam vama Zlate povratiti, treći otkup od dragoga moga, dok je moje na ramenu glave!"

od dragoga, bega Ljubovića!"

Vratiše se hećabili mladi.

U riječi, u kojoj bijahu, Kad to vidje ljepotica Zlata, zeleni se luzi zamagliše, u njojzi je živo srce puklo.

s t r a n a 9 1 o d 1 2 7

w w w . b o s n a f o l k . c o m b y M u h o P a š a l i ć © 2 0 0 2

B O S N A F O L K

6 0 N A J L J E P Š I H B A L A D A B O Š N J A K A A kad vidje od Senja kaure, Doletila seja Mujagina,

da umrije ljepotica Zlata, u crnu se svilu zamotala, on zavika hećabile mlade: bacila ti na pendžer jabuku!"

"Povrat'ite se do tri hećabila, Kad je Zlata riječ razumila, umrije vam ljepotica Zlata!"

đerđef pade, Zlata ne ustade,

već umrije u bijelu dvoru.

52. VEZAK VEZLA ZLATIJA ĐEVOJKA U to doba Muju pronijeli, a Zlatiju opremila majka.

Vezak vezla Zlatija devojka, Odnesoše Zlatu i Mujagu,

na đerđefu, u bijelu dvoru.

do mezara u zelenoj bašči.

Dok doleće zelena jabuka, Kad su bili sitnijem sokakom, te je Zlati u krilo panula.

sjaje sokak na četiri strane: Gleda Zlata: oklen je jabuka?

na Mujagi čoha okićena,

Dok zavika tanahna robinja: sedamdeset i sedam mahrama, "Ao, Zlato, žalosna ti majka, a na Zlati ni broja im nema.

umrije ti tvoj mili Mujaga!

Kad su bili Begovoj džamiji, s t r a n a 9 2 o d 1 2 7

w w w . b o s n a f o l k . c o m b y M u h o P a š a l i ć © 2 0 0 2

B O S N A F O L K

6 0 N A J L J E P Š I H B A L A D A B O Š N J A K A roni suze malo i veliko; **53. ŠETAO SE AGA HASAN-AGA** kad su bili

vječnome mezaru,
govorile age Sarajlije:
Šetao se aga Hasan-aga,
"Poskidajte sa mejita zlato!"
ispred dvora udovice Zibe.
Sa Mujage skidaju mahrame, Gledala ga udovica Ziba,
sve skidoše, jednu ne mogoše, sa čardaka, s dvjema zaovama, što
je Zlata na prstenu dala, gledala ga, pa je govorila: kad je Muji lice
obećala.
"Hodte, vidte, dv'je zaove mlade, Ukopaše Zlatu i Mujagu.
hodte, vidte, agu Hasan-agu, Iz mezara cv'jeće pronicalo, al je lijep
aga Hasan-aga!
pronicalo pa se savijalo, Još bi aga puno ljepši bio, sa mezara
jednog do drugoga.
da ne ljubi nerotkinje Kade."

Ona misli da niko ne čuje,
al' to čuje aga Hasan-aga,
pa se natrag b'jelom dvoru vrati,
pa govori bratu Muhamedu: s t r a n a 9 3 o d 1 2 7
w w w . b o s n a f o l k . c o m b y M u h o P a š a l i ć © 2 0 0 2

B O S N A F O L K

6 0 N A J L J E P Š I H B A L A D A B O Š N J A K A "Muhamede,
moj brate rođeni, ne sjeci me po bijelu vratu, uzmi snahu za bijelu
ruku, već me sjeci po svilenu pasu, pa je vodi u zelenu bašču, da ti
vidiš šta bi čedo bilo: mahni ćordom, odsjeci joj glavu!"
il' je muško il' od Boga žensko?"
Hoće bratac brata poslušati, Govori joj djever Muhamede: uze
snahu za bijelu ruku, "Je l' istina, moja snaho draga?"
pa je vodi u zelenu bašču.
"Jest istina, djever Muhamede!"
Vazdan ju je po đul-bašči vodô, Podukrad je u kulu uvede, ne mere
joj glavi kidisati.
podukrad joj jelo donosio.
Dovede je nerodci jabuci, Nije prošla ni nedjelja dana, pa govori
svojoj snahi mladoj: a u kuli čedo zaplakalo.

"Vidi, snaho, nerotke jabuke, Za to čuo aga Hasan-aga,
bi l' je bilo hakom posjeknuti?"
pa on pita brata Muhameda: Namah se je snaha dosjetila,
"Muhamede, moj brate rođeni, pa govori djever Muhamedu: čiju j'
kulu sunce ogrijalo?"
"Moj djevere, od zlata prstene, "Bogme tvoju, moj premili brate!"
s t r a n a 9 4 o d 1 2 7
w w w . b o s n a f o l k . c o m b y M u h o P a š a l i ć © 2 0 0 2

B O S N A F O L K
6 0 N A J L J E P Š I H B A L A D A B O Š N J A K A Kad to čuo
aga Hasan-aga, nisi mio kô si do sad bio!"
on se fati rukom u džepove,
pa izvadi stotinu dukata, **54. VEZAK VEZLA DŽENETIĆA DIŠA** pa
ih daje bratu Muhamedu:
"Na ti brate muštuluk od mene!"
Vezak vezla Dženetića Diša, Pa odleti u visoku kulu,
u Bistriku, na bijelu ćošku.
otvorio od odaje vrata,
Vezući je iglu izgubila,
kad mu ljuba čedo pridajala.
mrtvački je sanak prevario, Govori joj aga Hasan-aga: na san joj je
Azrail došao, "Šta je, ljubo, moj očinji vidu: i ovako njojzi besjedio:
il' je muško il' od Boga žensko?"
"Sei sejza, ne sakupljaj ćeiza!
Ona muči, ništa ne govori.
Ja sam tebi ćeiz sakupio: Nagoni se aga Hasan-aga,
pet aršina bijela ćefina, nagoni se tri-četiri puta.
metar zemlje i zelene trave!"
Ona mu je tiho govorila:
Kad to čula Dženetića Diša, "Muško ti je, živo ti ne bilo, od sebe je
đerđef oćušnula, s t r a n a 9 5 o d 1 2 7
w w w . b o s n a f o l k . c o m b y M u h o P a š a l i ć © 2 0 0 2

B O S N A F O L K
6 0 N A J L J E P Š I H B A L A D A B O Š N J A K A kol'ko ga je
lahko oćušnula, **55. MUJO GLEDA U MAHALI ZLATU**

sve četiri noge polomila.

Ona ode u tanahnu kulu

Mujo gleda u mahali Zlatu, i odvrće sedefli sanduke, lijepu kćerku bega Ljubovića, i povadi ruho djevojačko, Mujo gleda, al' mu majka ne da; sam' ostavi vezenu mahramu, hoće majka Travanjku djevojku, pa iznese na mermer avliju, jedinicu Osman Alajbega; pa zapali ruho djevojačko.

Mujo neće Travanjke djevojke.

Nek' se svila ispod neba vija, Majka prosi Travanjku djevojku, nek' se zlato u topove zbija.

majka prosi i ne pita Muje, Pa se vrati svojoj miloj majci: prsten dade, a ne kaže Muji; "Halali mi, moja mila majko!"

majka posla kitu i svatove,
za to Mujo ništa i ne znade,
već on ode Zlati pod pendžere,
ašikuje tri bijela dana.

Dođe kita, dođoše svatovi, s t r a n a 9 6 o d 1 2 7

w w w . b o s n a f o l k . c o m b y M u h o P a š a l i ć © 2 0 0 2

B O S N A F O L K

6 0 N A J L J E P Š I H B A L A D A B O Š N J A K A dovedoše Travanjku djevojku, "Hajde Mujo, tebe zove majka, lijepu kćercu Osman Alajbega; dovela ti Travanjku djevojku, nejma Muje da skine djevojku, da je skineš s konja u avliji, da je skine s konja u avliji.

da je skineš sa dorata svoga."

Tad zavika Mujagina majka: Mujo neće, a šalje ga Zlata: "Ah, bora vam, Mujini jarani, "Hajde, Mujo, ja ti živa bila, vi hajdete Zlati pod pendžere, neće reći tvoja mila majka, ondje ćete moga Muju naći, neće reći: 'Nehće doći Mujo', ter vi rec'te Čelebiji Muji: već će reći: 'Ne dade mu Zlata.'"

'Hajde Mujo tebe zove majka, Pođe Mujo svome bijelu dvoru dovela ti Travanjku djevojku, pođe Mujo pa joj se povrati.

da je skineš s konja u avliji, Izvadi joj prsten i jabuku: da je skineš sa dorata svoga!"

"Naj ti ovo, draža od očiju, Odm' odoše Mujini jarani, ovo sam ti bio ostavio,

pravo idu Zlati pod pendžere, čime ću te isprositi, dušo, pak govore Čelebiji Muji: al' mi ne bi od Boga suđeno!"

s t r a n a 9 7 o d 1 2 7

w w w . b o s n a f o l k . c o m b y M u h o P a š a l i ć © 2 0 0 2

B O S N A F O L K

6 0 N A J L J E P Š I H B A L A D A B O Š N J A K A Pođe Mujo, povrati ga Zlata, Pođe Mujo, povrati ga Zlata, dade njemu vezena jagluka, dade njemu boščaluk haljina: na jagluku ptica paunica, "Ovo sam ti bila ostavila, u kljunu joj zrno jadikovo, što bi tebi prvo jutro dala, ko što Mujo jaduje za Zlatom: ne bi meni od Boga suđeno, "Naj ti ovo, Mujo dušo moja!

već suđeno Travanjki djevojki."

Ovo sam ti bila ostavila, Ode Mujo svome bijelu dvoru, što bi tebi uz prsten don'jela, al' skinuta sa konja djevojka.

ne bi meni od Boga suđeno, Kad je večer po jaciji bilo, već suđeno Travanjki djevojki!"

neće Mujo u đerdek djevojci, Pođe Mujo, pa se opet vrati, neće Mujo, a šalje ga majka, izvadi joj zlatne belenzuke: izvadi mu dojke iz njedara, "Naj ti ovo, Zlato, dušo moja, pa je njemu vako govorila: ovo sam ti bio ostavio,

"Prokleta ti moje mlijeko bilo, što ću tebi prvo jutro dati, Ak' ne odeš u đerdek djevojci!"

ne bi meni od Boga suđeno."

Zato Muji ino ne bijaše,

s t r a n a 9 8 o d 1 2 7

w w w . b o s n a f o l k . c o m b y M u h o P a š a l i ć © 2 0 0 2

B O S N A F O L K

6 0 N A J L J E P Š I H B A L A D A B O Š N J A K A prepade se materine kletve, Njemu veli Travanka djevojka: već on ode u đerdek djevojci.

"Ah, bora mi, beže Mustajbeže!

Sjede Mujo na mehke dušeke, Jesi ljepši i mnogo od Ahme, a djevojka na svoje sanduke.

ama nisi na mom srcu Ahmo, Govorio Čelebija Mujo:
ko što mi je moj Ahmed-beg dragi, "Ah, bora ti, Travanjko djevojko!
dao mi je zlatan prsten s ruke, Podignider puli duvak s lica, da ga
čekam godinicu dana, da ja vidim kakvo ti je lice!"

čekala bi i devet godina, Ona diže puli duvak s lica, da me nije tebi
dala majka."

sinu lice kao žarko sunce, Njojzi veli Čelebija Mujo: a gr'oce kano
mjesečina.

"Ah, bora mi, Travanjko djevojko!

Govori joj Čelebija Mujo: Ti ćeš opet Ahmed-bega naći, "Ah, bora
mi, Travanjko djevojko!

a ja nikad za života Zlate!"

I ljepša si i viša od Zlate, Pa uzimlje sedefli tamburu, ali nijesi na
mom srcu Zlata, sitno kuca, a jasno popjeva: ko što mi je moja draga
Zlata!"

"Sada misli draža od očiju, s t r a n a 9 9 o d 1 2 7

w w w . b o s n a f o l k . c o m b y M u h o P a š a l i ć © 2 0 0 2

B O S N A F O L K

6 0 N A J L J E P Š I H B A L A D A B O Š N J A K A sada misli
moja lijepa Zlata, nek' me kupa đulsijom vodicom da ja skidam
duvak sa djevojke; Čabe jagom nek namažu brke, ah ne skidam, ti
mi živa bila!

nek' mi puste tri ture perčina, Sada misli dražja od očiju, što mi ga
je odgojila Zlata, da ja ljubim Travanjku djevojku; niz nosila, žalosna
joj majka!

ah ne ljubim, ti mi živa bila!"

Pokrijte me vezenim jaglukom, On ostavi sedefli tamburu, što mi ga
je dala moja Zlata, pa govori Travanjki djevojci: vezla ga je tri godine
dana "Nemoj rano otvarati vrata, da ja nosim, a ona se smije.

dok ne svane i ograne sunce, Nek' me nose ispred Zlate dvora,
nek' se moja izveseli majka, nek' me vidi dražja od očiju, nek' se
moja braća napjevaju, nek' me vidi pa nek' se ne nada, mile seke
kola naigraju!

da će njojzi ikad Mujo doći.

Selam ćeš mi mojoj miloj majci Moja Zlato, rano neprebona, nek'
dovede neženjene momke, umrijet ću, preboljet te neću!"

da me nose s hodžam i hadžijam, Sam je sebe nožem udario, s t r
a n a 1 0 0 o d 1 2 7

www.bosnafolk.com by Muh o Pa š a l i ć © 2 0 0 2

B O S N A F O L K

6 0 N A J L J E P Š I H B A L A D A B O Š N J A K A posred srca
gdje mu duša kuca, Zemlja će ti kosti izmetati, umri Mujo, žalosna
mu majka.

a bijeli svijet proklinjati!

Kad ujutro bio dan svanuo, Selam ti je Mujo učinio."

halkom kuca Mujagina majka, Sve joj kaza što je naredio.

halkom kuca, Mujagu doziva: Kad je stara razumjela riječi, "Otvor'
vrata, Čelebija Mujo: ona zove hodže i hadžije, što je drago more
omrznuti ona kupi neženjene momke, što je mrsko more odražati
opremaju Čelebiju Muju,

omrznula ljepotica Zlata, kupaju ga đulsijom vodicom, odražala
Travanjka djevojka!"

Ćabe jagom namazaše brke, Otvori joj Travanjka djevojka.

pustiše mu tri ture perčina, Kad uniđe u odaju majka,

niz nosila, žalosna mu majka.

do koljena u krv ugazila.

Pokriše ga vezenim jaglukom, Njojzi veli Travanjka djevojka: što mu
ga je darovala Zlata, "Bog t' ubio, Mujagina majko!

ponesoše hodže i hadžije, što ga n'jesi Zlatom sastavila?

ponesoše Čelebiju Muju.

s t r a n a 1 0 1 o d 1 2 7

www.bosnafolk.com by Muh o Pa š a l i ć © 2 0 0 2

B O S N A F O L K

6 0 N A J L J E P Š I H B A L A D A B O Š N J A K A Naprijed idu
neženjene momci, Misli majka da je u nesvijesti a za njima svi ostali
Turci, al' se Zlata s dušom rastanula.

nose Muju ispred Zlate dvora.

Odmah viknu ostarjela majka.

Ugleda ga Zlatina nevjesta, "Stan'te, stan'te, hodže i hadžije, te
dozivilje svoju zaovicu: dok dovedem bule i kadune, "K meni, k meni,
ljepotice Zlato, da opremim i ovog mejita!"

sinoć Mujo u đerdeke neće, Tu stadoše hodže i hadžije, evo jutros
ode u punice,

dovedoše bule i kadune,
u punice, u zemljicu crnu."

opremiše ljepoticu Zlatu.

Kad dotrča plemenita Zlata, Naprijed nose granu jorgovana, i
ugleda svoga Mustajbega, a za granom Čelebiju Muju, gdje ga nose
hodže i hadžije, a za Mujom plememtu Zlatu.

pustili mu perčin niz nosila, Poredo im rake iskopaše,
što mu ga je ona odgojila, kroz rake im ruke proturiše, ona vrisnu
kano ljuta guja, a u ruke metnuše jabuke,

pa se složi po novom čardaku.

kad se prenu, nek se poigraju.

s t r a n a 1 0 2 o d 1 2 7

w w w . b o s n a f o l k . c o m b y M u h o P a š a l i ć © 2 0 0 2

B O S N A F O L K

6 0 N A J L J E P Š I H B A L A D A B O Š N J A K A Kad u jutro bio
dan osvano, "Crkni, pukni, Mujagina majko, uranile dvije kukavice,
sinoć smo se amo sastanuli, dvije majke, dvije nesretnice, u
džennetu, na prvom konaku!"

one idu djeci na mezare.

Al' da vidiš čudo neviđeno!

56. SAN USNILA HASANAGINICA

Gdje je nikla rumena ružica

iz mezara ljepotice Zlate, San usnila Hasanaginica:

a u Muje vinova lozica,

puhnu vihar s visoke planine među njima crna trnovina, i odnese
alem sa džamije, da se ne da njima sastanuti, Hasanagi divan
kabanicu, al' to nije moglo zapriječiti: svekrvi joj bijel čember s glave.

obvila se loza oko ruže,

Kako snila, tako se prenula, baš ko bršljan oko tanke grane.

od zemlje je na noge skočila, Kad to vide Mujagina majka, na
odžaku vatru naložila, sjede čupat' i lozu i ružu.

a uz vatru kahvu pristavila.

Dok iz zemlje nešto progovara: Ona uze kalajli ibrike,

s t r a n a 1 0 3 o d 1 2 7

w w w . b o s n a f o l k . c o m b y M u h o P a š a l i ć © 2 0 0 2

B O S N A F O L K

6 0 N A J L J E P Š I H B A L A D A B O Š N J A K A i uzima turski
abdest na se, A veli joj Hasanaginica:

pa dozivlje kadunu svekrvu: "Nemoj tako, mila mati moja, "Mati
moja, Alibegovice, vego samo na hair okreni!"

kakav sam ti čudan san usnila!"

Malo vr'jeme, dugo ne trajalo, "Kaži meni, mila snaho moja!"

donesoše mrtva Hasan-agu!

Sve joj kaže što je i kako je:

"Svekrvice, mila mati moja, **57. SUNCE ZASJA ŠEHER
BIJELJINU**

puhnu vihar s visoke planine

i odnese alem sa džamije, Sunce zasja šeher Bijeljину, Hasanagi
divan kabanicu, samo nije dvora imamova:

tebi, majko, bijel čember s glave!"

u tom dvoru zabun-hasta ima, To kaduni vrlo mrsko bilo, zabun-
hasta, imamova Fata.

pa kaduna 'vako govorila: Viš nje sjedi teta begovica, "Hajr inšala,
mila snaho moja, niže nogu Hanka drugarica, gdje se snilo, tu se ne
kolilo, s desne strane ostarjeli babo, već u tvoje braće Atlagića!"

a s lijeve ostarjela majka, s t r a n a 1 0 4 o d 1 2 7
w w w . b o s n a f o l k . c o m b y M u h o P a š a l i ć © 2 0 0 2

B O S N A F O L K

6 0 N A J L J E P Š I H B A L A D A B O Š N J A K A proljevaju
suze niz obraze.

već ja žalim svoje tanke koše!

Nju upita teta begovica:

Vežla sam je devet godinica, "A Boga ti, Fatimo djevojko, ja je
vezla, mene majka klela: il' ti žališ ostarjele majke, 'Vezi, kćeri, ne
izderala je!'

ili svoga ostarjelog babe, Eto, majko, ne izderah ti je!

ili mene tetu begovicu,

Pokrijte me njome do mezara, ili svoju Hanku drugaricu, od mezara
podajte je Hanki, ili svoga najprvog ašika, nek' je dere, a mene
spominje: ili ti je žao umrijeti?"

'Ovo mi je drugarica dala!'"

Progovara iz postelje Fata: To izusti, a dušicu pusti, "Teto moja,
Alibegovice!

i umrije, žalosna joj majka!

Ja ne žalim ostarjele majke,

nit' ja žalim svoga milog babe,

niti tebe, teto begovice,

a ni svoje Hanke drugarice,

niti svoga najprvog ašika,

s t r a n a 1 0 5 o d 1 2 7

w w w . b o s n a f o l k . c o m b y M u h o P a š a l i ć © 2 0 0 2

B O S N A F O L K

6 0 N A J L J E P Š I H B A L A D A B O Š N J A K A **58. KAD JE
KUGA MOSTAR POHODILA** dao bih mu stotinu dukata!"

U to doba Kumrija robinja, Kad je kuga Mostar pohodila, u to doba,
na baštenska vrata.

jedno mlado ropče umorila, "Jam' tamburu, Bahtijareviću, gospoja
mu smrću zatajala, jam' tamburu, ostala ti pusta, u svoj ga je hajet
pokopala.

kano đerđef Ajke Seferove, Al' se smrca zatajat' ne može: Ajku ti je svijet prom'jenila!"

razbolje se Ajka Seferova, To je njemu vrlo mučno bilo, jauklija Bahtijareviću.

tamburom je o tle udario, Kad to čuo Bahtijareviću, pa se sprema Ajki na dženazu.

on uzima sedefli tamburu, Staše Ajku u mezar spuščati, pa on ode Ajki pod pendžere.

zavikaše hodže i hadžije: Sitno kuca Bahtijareviću, "Ko je Ajki prvi ašik bio, sitno kuca, jasno popijeva: nek je dođe u mezar spustiti!"

"Ko mi prvi na muštuluk dođe, Primače se Bahtijareviću: da je Ajku boli prebolila, ispade mu srma jagluk vezen.

s t r a n a 1 0 6 o d 1 2 7

w w w . b o s n a f o l k . c o m b y M u h o P a š a l i ć © 2 0 0 2

B O S N A F O L K

6 0 N A J L J E P Š I H B A L A D A B O Š N J A K A Progovara
Bahtijareviću: Majka ciči, kose čupa.

"Truhni, vehni, moj vezen jagluče, Sve sarače rasplakala.

truhnu ruke koje su te vezle, Kad je bila pred Imare,

sitni zubi što konce trgahu, ljuto ciči Morić majka,

medna usta što žice brojahu!"

ruse kose majka čupa,

oko sebe razbacuje.

59. KAD MORIĆE POHVATAŠE

Sve Imare rasplakala.

Kad je bila pred kapiju,

Kad Moriće pohvataše

molila se kapidžiji:

uz Kovače povedoše,

"Bogom brate, kapidžija, uz Kovače, nad Kovače,

propusti me kolćehaji."

a odatle na Jekovac.

Turčin bješe kapidžija,

U ičkalu zatvoriše,

propustio Morić majku
u zindan ih pobacaše.
Kad je bila kolćehaji,
Kad to čula Morić majka,
molila se Morić majka:
poletjela kroz Sarače.
"Bogom brate, kolćehaja, s t r a n a 1 0 7 o d 1 2 7
w w w . b o s n a f o l k . c o m b y M u h o P a š a l i ć © 2 0 0 2

B O S N A F O L K
6 0 N A J L J E P Š I H B A L A D A B O Š N J A K A pusti meni
jednog sina: daćemo mu sto dukata."
jali lbru, jali Pašu,
Telal više tri mjeseca,
na poklon ti dva čifluka, nitko njemu ne kazuje.
i bijeli moji dvori!"
Jednoć viknu na Bašćaršij', Sažali se kolćehaji,
kod njegov stade jedna cura, pusti njojzi oba sina.
jedna cura malodobna.
Za to čuše amidžići,
Govorila telal-agi:
amidžići i dajdžići
"Daj ti meni sto dukata, digoše se kolćehaji:
kazaću ti za Moriće.
"Što nam pušća dva hajduka, Eno njih na At-mejdanu,
dva hajduka, dva Morića!"
u Tulića b'jelu dvoru,
Govorio kolćehaja:
zatvoreni tri mjeseca."
"Prevari me Morić majka."
Kad to čuo telal-aga,
Pa on pušća telal-agu,
on je vodi kolćehaji.
telal više po čaršiji:
On joj dade sto dukata.
"Ko nam kaže za Moriće, I on posla čohadare,
s t r a n a 1 0 8 o d 1 2 7

www.bosnafolk.com by Muho Pašalić © 2002

BOSNAFOLK

60 NAJLJEPŠIH BALADA BOŠNJAKA Tulić-dvore
bastisaše, Jelko moja, dilber ti si!

na ležeće povezaše,
Puno put me napojila
do dva brata, dva Morića.
i mezetom nahranila!

Na At-mejdan povedoše,
Sutra ću ti umrijeti!"
a otale na Latinluk.

Odatle ih povedoše,
Kad su bili kroz Latinluk, uz Kovače navedoše.
tad zapjeva Morić Ibro:

Kad su bili pod Tabiju
"Latinluče, mračan ti si, zamoli se Morić Ibro:
Anđo moja, dilber ti si!

"Bogom braćo, čohadari, Dosta put me napojila,
zastav'te se pod Tabijom, i mezetom nahranila!
da ja vidim svo Saraj'vo: Sutra ću ti umrijeti!"

u Saraj'vu moje dvore,
Odatle ih povedoše,
u dvorima staru majku,
uz Varoš ih navedoše,
spominje li svoga Pašu
a zapjeva Morić Pašo:
i mlađega sina Ibru!"

"Oj Varoši ravna ti si, Odatle ih povedoše,
s t r a n a 1 0 9 o d 1 2 7

www.bosnafolk.com by Muho Pašalić © 2002

BOSNAFOLK

60 NAJLJEPŠIH BALADA BOŠNJAKA u ičkalu
zatvoriše, Izun dođe kolčehaji,

teško gvožde navališe,
da s' udave dva Mnrića.

u zindan ih pobacaše.
Dva hamala dovedoše,
Haber dođe staroj majci,
tanak tenef joglajsaše,
u poslu se pridesila,
i tamnicu otvoriše.
stara majka pitu kuha,
Govorili čohadari:
u ruci joj zlatan ibrik,
"Hajde, bujrum, Morić Pašo, a u drugoj oklagija.
vakti-sahat tebi doš'o,
Majka leti, ljuto cvili,
valja, Pašo, umirati!"
teško kune čaršilije,
Lahko Morić Pašo skače,
što dadoše dva junaka,
teške sindžir-halke zveče.
dva junaka dva Morića,
Kad je bio na Tabiji,
ona leti na Kovače.
molio se Morić Pašo:
Kad je bila pred ičkalu,
"O Boga vam, čohadari, nađe vrata zatvorita.
dajte izun Morić Paši,
Tu se majka bajlisala.
da ja uzmem avdest na se, s t r a n a 1 1 0 o d 1 2 7
w w w . b o s n a f o l k . c o m b y M u h o P a š a l i ć © 2 0 0 2

B O S N A F O L K
6 0 N A J L J E P Š I H B A L A D A B O Š N J A K A da ja klanjam
dva rečata!"

rahmet dade svome bratu.
Dopustiše Morić Paši,
I on moli čohadare,
uze avdest, klanja Pašo.
da on uzme avdest na se,
Tad ga turski posadiše,

i da klanja dva rećata.
na njegov tenef nametnuše,
Izun daše čohadari.
a hamali pritegoše...
Kada klanja Morić Ibro,
Top mu puče na Tabiji,
i njegov turski posadiše,
udaviše Morić Pašu.
jagli tenef nametnuše,
Čohadari s' povratiše,
a hamali pritegnuše...
Morić Ibri govoriše:
Kada tenef popustiše,
"Hajde, bujrum, Morić Ibro!"
Ibro oči iskolači...
Ibro skače, halke zveče.
Opet tenef pritegnuše,
Kad iziđe na Tabiju
a kad opet popustiše,
i ugleda brata Pašu,
Ibro oči iskolači...
udavljena na Tabiji,
Opet tenef pritegoše,
proli suze Morić Ibro,
a kad opet popustiše,
s t r a n a 1 1 1 o d 1 2 7

www.bosnafolk.com by Muho Pašalić © 2002

B O S N A F O L K

6 0 N A J L J E P Š I H B A L A D A B O Š N J A K A govorio Morić
Ibro: više nije ni ustala.

"Donesite demiskiju,
izvadite hamajliju,

**60. Žalostna Pjesanca Plemenite Hasanaginice iz desnice ruke
moje!"**

Skupio Abate Alberto Fortis

Donesošë, izvadiše.

(**Viaggio in Dalmayia, volume primo**, jagli-tenef pritegoše.

Venezia, 1774, pagine 98-105) Top mu puče na Tabiji,

[sa Fortis' ortografijom]

udaviše Morić Ibru.

Tad im majku raztrizniše.

Scto se bjeli u gorje zelenoj?

Morić majka uletjela

Al-su snjezi, al-su labutove?

u ičkalu, na Tabiju.

Da su snjezi vech-bi okopnuli; Kada vidje udavljena

Labutove vech-bi poletjeli.

oba sina, dva Morića,

Ni-su snjezi, nit-su Labutove; 5

tad zacvili i zavrišća:

Nego sciator Agie Asan-Aghe.

"Rano, rano, dva Morića!"

On bolu-je u ranami gliutimi.

Kako na njih majka pala,

Oblaziga mater, i sestriža; s t r a n a 1 1 2 o d 1 2 7

w w w . b o s n a f o l k . c o m b y M u h o P a š a l i ć © 2 0 0 2

B O S N A F O L K

6 0 N A J L J E P Š I H B A L A D A B O Š N J A K A A Gliubovza
od stida ne mogla.

Da! moj brate, velike sramote!

25

Kad li-muje ranam' boglie bilo, 10

Gdi-me saglie od petero dize!

Ter poruča vjernoi Gliubi svojoj: Bexe muči: ne govori nista.

Nečekai-me u dvoru bjelomu, Vech-se mâscia u xepe svione, Ni u
dvoru, ni u rodu momu.

I vadi-gnoj Kgnigu oproschienja, Kad kaduna rjeci razumjela, Da
uzimglie podpunno vienčanje, 30

Josc-je jadna u toj misli stala.

15

Da gre s' gnime majci u zatraghe.

Jeka stade kogna oko dvora: Kad Kaduna Kgnigu proučila, I
pobjexe Asan-Aghiniza

Dva-je sîna u çelo gliubila, Da vrât lomi kule niz penxere.

a due chiere u rumena liza: Za gnom terçu dve chiere djevoike: A s'
malahnim u besicje sinkom 35

Vrati-nam-se, mila majko nascia, 20

Odjeliti nikako ne mogla.

Ni-je ovo babo Asan-Ago,

Vech-je brataz za ruke uzeo, Vech daixa Pintorovich Bexe.

i jedva-je sinkom raztavio: I vrâtise Asan Aghiniza,

Ter-je mechie K' sebi na Kogniza, Ter se vjescia bratu oko vrâta.

S' gnome grede u dvoru bjelomu. 40

s t r a n a 1 1 3 o d 1 2 7

w w w . b o s n a f o l k . c o m b y M u h o P a š a l i ć © 2 0 0 2

B O S N A F O L K

6 0 N A J L J E P Š I H B A L A D A B O Š N J A K A U rodu-je
malo vrijeme stâla, „A u Kgnizi ljepo te mogliasce, Malo vrijeme, ne
nedjegliu dana, „Kad pokupisc Gospodu Svatove Dobra Kado, i od
roda dobra, „Dugh podkliuvaz nosi na djevojku; Dobru Kadu prose
sa svî strana; „Kadà bude Aghi mimo dvora, 60

Da majvechie Imoski Kadia.

45

„Neg-ne vidî sirotize svoje.”

Kaduna-se bratu svomu moli: Kad Kadii bjela Kgniga doge Aj, tako
te ne xelila, bratzo!

Gospodu-je Svate pokupio.

Ne moi mene davat za nikoga, Svate kuppi grede po djevoiku.

Da ne puza jedno serze moje Dobro Svati dosli do djevoike, 65

Gledajuchi sirotize svoje.

50

i zdravo-se povratili s' gnome.

Ali Bexe ne hajasce nista, A kad bili Aghi mimo dvora, Vech-gnu daje Imoskomu Kadii.

Dve-je chierze s' penxere gledaju, Josc kaduna bratu-se mogliasce, A dva sîna prid-gnu izhogiaju, Da gnoj pisce listak bjele Knighe, Tere svojoj majçi govoriaju.

70

Da-je saglie Imoskomu Kadii.

55

Vrati-nam-se, mila majko nascia, „Djevoika te ljepo pozdravglasce, Da mi tebe uxinati damo.

s t r a n a 1 1 4 o d 1 2 7

w w w . b o s n a f o l k . c o m b y M u h o P a š a l i ć © 2 0 0 2

B O S N A F O L K

6 0 N A J L J E P Š I H B A L A D A B O Š N J A K A Kad to çula Asan-Aghiniza, Kad to çula Asan Aghiniza, Stariscini Svatov govorila: Bjelim liçem u zemgliu udarila; 90

Bogom, brate Svatov Stariscina, 75

U pût-se-je s' duscjom raztavila Ustavimi Kogne uza dvora, Od xalosti gledajuch sirota.

Da davujem sirotize moje.

Ustavise Kogne uza dvora.

60 I. ŠTO SE B'JELI U GORI ZELENOJ?

Svoju dizu ljepo darovala.

Munib Maglajlić

Svakom' sinku nozve pozlachene, 80

Što se bjeli u gori zelenoj?

Svakoj chieri çohu da pogliane; Al' su snjezi, al' su labudovi?

A malome u besicje sinku

Da su snjezi, već bi okopnuli, Gnemu saglie uboske hagline.

labudovi, već bi poletjeli; A to gleda Junak Asan-Ago; nit' su snjezi, nit' su labudovi, Ter dozivglie do dva sîna svoja: 85

nego šator age Hasan-age: Hodte amo, sirotize moje, on boluje u ranami ljutim.

Kad-se nechie milovati na vas Oblazi ga mater i sestrice, Majko vascia, serza argiaskoga.

a ljubovca od stida ne mogla.

s t r a n a 1 1 5 o d 1 2 7

w w w . b o s n a f o l k . c o m b y M u h o P a š a l i ć © 2 0 0 2

B O S N A F O L K

6 0 N A J L J E P Š I H B A L A D A B O Š N J A K A Kad li mu je ranam' bolje bilo, gdi me šalje od petero dice!"

ter poruča vjernoj ljubi svojoj: Beže muči, ne govori ništa, "Ne čekaj me u dvoru b'jelomu, već se maša u džepe svione, ni u dvoru, ni u rodu momu!"

i vadi njoj knjigu oprošćenja, Kad kaduna r'ječi razumjela, da uzimlje potpuno vjenčanje, još je jedna u toj misli stala, da gre s njime majci uzatrage.

jeka stade konja oko dvora, Kad kaduna knjigu proučila, i pobježe Hasanaginica,

dva je sina u čelo ljubila, da vrat lomi kuli niz pendžere.

a dv'je ćeri u rumena lica; Za njom trču dvi ćeri djevojke: a s malahnim u bešici sinkom, "Vrati nam se, mila majko naša, od'jeliti nikako ne mogla, nije ovo babo Hasan-aga,

već je bratac za ruke uzeo, već daidža, Pintorović beže!"

i jedva je sinkom rastavio, I vrati se Hasanaginica,

ter je meće k sebi na konjica, ter se vješa bratu oko vrata.

s njome grede dvoru bijelomu.

"Da, moj brate, velike sramote, U rodu je malo vr'jeme stala, s t r a n a 1 1 6 o d 1 2 7

w w w . b o s n a f o l k . c o m b y M u h o P a š a l i ć © 2 0 0 2

B O S N A F O L K

6 0 N A J L J E P Š I H B A L A D A B O Š N J A K A malo vr'jeme, ni nedjelju dana, kad pokupiš gospodu svatove, dobra kada i od roda dobra, dug pulduvak nosi na djevojku, dobru kadu prose sa svih strana, kada bude agi mimo dvora, da najveće imoski kadiji.

nek' ne vidi sirotice svoje!"

Kaduna se bratu svomu moli: Kad kadiji b'jela knjiga dođe, "Ah, tako te ne želila, braco!

gospodu je svate pokupio, Nemoj mene davat za nikoga, svate kupi, grede po djevojku.

da ne puca jedno srce moje, Dobro svati došli do djevojke,
gledajući sirotice svoje!"

i zdravo se povratili s njome.

Ali beže ne hajaše ništa, A kad bili agi mimo dvora, već nju daje
imoskom kadiji.

dvi je ćerce s pendžera gledahu, Još kaduna bratu se moljaše, a
dva sina prid nju izhožđahu: da njoj piše listak b'jele knjige, tere
svojoj majci govorahu: da je šalje imoskom kadiji: "Svrati nam se,
mila majko naša, "Djevojka te l'jepo pozdravljaše, da mi tebi užinati
damo!"

a u knjizi l'jepo te moljaše, Kad to čula Hasanaginica, s t r a n a 1 1
7 o d 1 2 7

www.bosnafolk.com by Muho Pašalić © 2002

B O S N A F O L K

6 0 N A J L J E P Š I H B A L A D A B O Š N J A K A starišini
svatov' govorila: b'jelim licem u zemlju udrila, "Bogom brate, svatov'
starišina, uput se je s dušom rastavila, ustavi mi konje uza dvora, od
žalosti, gledajuć' sirota!

da darujem sirotice moje!"

Ustaviše konje uza dvora.

Svoju dicu l'jepo darovala:
svakom sinku nože pozlaćene,
svakoj ćeri čohu do poljane;
a malomu u bešici sinku,

njemu šalje u bošči haljine.

A to gleda junak Hasan-aga,
ter dozivlje do dva sina svoja:
"Hod'te amo, sirotice moje,
kad se neće smilovati na vas,
majka vaša srca arđaskoga!"

Kad to čula Hasanaginica, s t r a n a 1 1 8 o d 1 2 7

www.bosnafolk.com by Muho Pašalić © 2002

BOSNAFOLK
60 NAJLJEPŠIH BALADABOŠNJAKA 60 II. ŠTO SE
B'JELI U GORI ZELENOJ?

Još je, jadna, u toj misli stala, Alija Isaković
Jeka stade konja oko dvora: Što se b'jeli u gori zelenoj?
I pobježe Hasanaginica
Al' su sn'jezi al' su labutovi?
Da vrat lomi kule niz pendžere, Da su sn'jezi već bi okopnuli, Za
njom trću dv'je ćere djevojke: Labutovi već bi poletjeli.
"Vrati nam se, mila majko naša!
Nit su sn'jezi, nit su labutovi, Nije ovo babo Hasan-aga,
Nego šator age Hasan-age.
Već daidža Pintorović beže."
On boluje u ranama ljutim.
I vrati se Hasanaginica,
Oblazi ga mater i sestrice, Te se vješa bratu oko vrata: A ljubovca
od stida ne mogla.
"Da, moj brate, velike sramote, Kad li mu je ranam' bolje bilo.
Gdi me šalje od petero dice ! "
Ter poruča vjernoj ljubi svojoj Beže muči, ne govori ništa, "Ne čekaj
me u dvoru b'jelomu, Već se maša u džepe svione Ni u dvoru, ni u
rodu momu ! "
I vadi njoj knjigu oprošćenja, Kad kaduna r'ječi razumjela, Da
uzimlje potpuno vjenčanje, s t r a n a 1 1 9 o d 1 2 7
w w w . b o s n a f o l k . c o m b y M u h o P a š a l i ć © 2 0 0 2

BOSNAFOLK
60 NAJLJEPŠIH BALADABOŠNJAKA Da gre s njime
majci uzatrage.
"Aj tako te želila, braco!
Kad kaduna knjigu proučila, Nemoj mene davat za nikoga, Dva je
sina u čelo ljubila, Da ne puca jedno srce moje A dv'je ćere u
rumena lica, Gledajući sirotice svoje."
A s malahnim u bešici sinkom Ali beže ne hajaše ništa, Od'jeliti
nikako ne mogla, Već nju daje imoskom kadiji.

Već je bratac za ruke uzeo, Još kaduna bratu se moljaše I jedva je s' sinkom rastavio, Da njoj piše listak b'jele knjige, Ter je meće k sebi na konjica, Da je šalje imoskom kadiji: S njome grede dvoru bijelomu.

"Djevojka te l'jepo pozdravljaše, U rodu je malo vr'jeme stala, A u knjizi l'jepo te moljaše, Malo vr'jeme, ni nedjelju dana, Kad pokupiš gospodu svatove, Dobra kada, i od roda dobra, Dug pul'duvak nosi na djevojku: Dobru kadu prose sa svih strana, Kada bude agi mimo dvora, A najveće imoski kadija.

Nek ne vidi sirotice svoje."

Kaduna se bratu svome moli: Kad kadiji b'jela knjiga dođe, s t r a n a 1 2 0 o d 1 2 7

www.bosnafolk.com by Muhop Pašalić © 2002

B O S N A F O L K

6 0 N A J L J E P Š I H B A L A D A B O Š N J A K A Gospodu je svate pokupio, Svoju dicu l'jepo darovala, Svate kupi grede po djevojku.

Svakom sinku nazve pozlaćene, Dobro svati došli do djevojke Svakoj ćeri čohu do poljane; I zdravo se povratili s njome.

A malomu u bešici sinku

A kad bili agi mimo dvora, Njemu šalje u bošći haljine.

Dv'je je ćerce s pendžera gledahu A to gleda junak Hasan-aga, A dva sina prid nju ishođahu, Ter dozivlje do dva sina svoja: Tere svojoj majci govorahu: "Hod'te amo, sirotice moje, "Vrati nam se, mila majko naša, Kad se neće smilovati na vas Da mi tebi užinati damo!"

Majka vaša srca rđavskoga!"

Kad to čula Hasanaginica, Kad to čula Hasanaginica, Starišini svatov govorila: B'jelim licem u zemlju ud'rila "Bogom brate, svatov starišina, Uput se je s dušom rastavila Ustavi mi konje uza dvora.

Od žalosti gledajući sirotâ.

Da darujem sirotice moje."

Ustaviše konje uza dvora.

s t r a n a 1 2 1 o d 1 2 7

www.bosnafolk.com by Muhop Pašalić © 2002

BOSNAFOLK

60NAJLJEPŠIH BALADA BOŠNJAKA **IZVORI:** 5. Bol boluje gondže Mehemed Rukopisna zbirka Osmana 1. U sv'jetu se naći ne mogaše A. Đikića: Hercegovački biser. Srpske muslimanske narodne Behar, 3/1902-03, 7, 110-111.

ženske pjesme iz Hercegovine, pjesma br. XXXVIII.

2. Ferman dođe iz Stambola 6. Oganj gori u zelenoj gori Narodne pjesme, po Herceg-Bosni sabrao i uredio: Ivan J.

Gajret, 4/1911, 9, 140, pod naslovom Oganj gori. Zabilježio: Marunović, Zadar 1906, str. 9-14. Marunovićev naslov: Muharem Hilmi Kurtagić.

Pjesma o pogibiji braće Morića. Pjesma je zabilježena od 7. Kolo igra na sred Sarajeva Muharema Porče iz Sarajeva.

Behar, 4/1903-04, 14, 220, pod naslovom Ljepotica Fata.

3. Kad morija Mostar morijaše Zabilježio Ibrahim Dautović.

Biser, 2/1913, 12, 275. Zbirka Fehima H. Baščauševića.

8. Knjigu piše srpski knjaže 4. Klikovala prebijela vila Pjevao Hamza Šiljak iz Tešnja. Zabilježio Muhamed Bego Vuk S. Karadžić, Srpske narodne pjesme iz Hercegovine Gradašćević iz Gradačca.

(ženske), Beč 1866, br. 22. Zbirka Vuka Vrčevića.

9. Ali-beg se s ljubom zavadio Vrčevićev naslov: Vila i đevojka.

Rukopisna zbirka Sukejne Žige pod naslovom: 100 sevdalinki i drugih nar. pjesama, br. 93, str. 82-83.

strana 122 od 127

www.bosnafolk.com by Muhopalić © 2002

BOSNAFOLK

60NAJLJEPŠIH BALADA BOŠNJAKA 10. Urodila b'jelica šenica 16. Vezak vezla Adem-kada, mlada nevjest Rukopisna zbirka Ivana Zovke, sv. III, br. 74, str. 155.

Ljubavne narodne pjesme iz Bosne i Hercegovine. Izbor i 11. Koliki je Javor na planini redakcija Hamid Dizdar, Sarajevo 1953, str. 123-124.

Gajret, 4/1911, 12, 190. Zabilježio: Behluli Mustafa, Tuzla.

17. Majka Fatu rano budi

12. Dvije kule na Zagorju bile Novi behar, 3/1929-30, 8, 131.

Behar, 1/1900-01, 20, 320, Pod naslovom Dva brata.

18. Zlatno sedlo po vodi plivaše Pribilježio M. B.

KURT, br. 47, str. 107.

13. Zbor se kupi na Kakanj pazaru 19. U srid šehera, u srid Bajne Luke Rukopisna zbirka Mustafe A. Mulalića, sv. II, br. 451.

Novi behar, 2/1928-29, 3, 34-35. Zabilježio Ibrahim 14. Potresla se gora od istoka Džafčić.

Rukopisna zbirka Vinka Vice Palunka, pjesma br. 9, str. 40-20. Kol'ko cvili gora Garevina 41. Palunkov naslov: Trešnja u Ljubinju.

Biser, 3/1918, 3/4, 54-55. Iz zbirke: "Haremske ruže".

15. Falila se Mahmut pašinica Sabrao: Biserdžik.

Alija Nametak, Od bešike do motike.

21. Procvilila gora šimširova Narodne lirske i pripovijedne pjesme bosansko-hercego-Novi behar, 3/1929-30, 17/18, 287. Zabilježio nepoznati vačkih muslimana, Sarajevo 1970, str. 190-191.

saradnik pod pseudonimom Džem-bu-ni.

s t r a n a 1 2 3 o d 1 2 7

w w w . b o s n a f o l k . c o m b y M u h o P a š a l i ć © 2 0 0 2

B O S N A F O L K

6 0 N A J L J E P Š I H B A L A D A B O Š N J A K A 22. Meho s majkom po has-bašči hoda 29. Zagrmilo iznad Visokoga KURT, br. 5, str. 29-35, pod naslovom Meho i Fata.

Rukopisna zbirka Mirka Šestića, br. 5.

23. Udaje se Alibegovica

30. U Stambolu akšam okujiše Bosanska vila, 17/1902, 18/19, 349.

Behar, 6/1905-06, 9, 138-139. Iz zbirke: Hadže-Zade.

24. Husejin se u svatove sprema 31. Iz Šemboja topi udariše ZOVKO, sv. IV, br. 157.

Rukopisna zbirka Ivam Znvke. Objavljeno u knjizi H.

25. U našega bega Ali-bega Krnjević, Usmene balade Bosne i Hercegovine, Sarajevo Rukopisna zbirka Fehima H. Baščauševića, br. 26. 27. 28.

1973, str. 400.

26. Kad umrije srma Ibrahime 32. Sunce bi sjalo, ali ne može Bosanska vila, 11/1896, 18, 292.

Marunović, str. 19, pod naslovom Zadnja želja (Sarajevo).

27. Pusta bolest u sv'jet udarila 33. Dvore mela Alibegovica
Bosanska vila, 1/1886, 5, 79.

Behar, 5/1904-05, 1, 12. Zabilježio Mustafa Kurtagić.

28. Fali mi se Mujo momče mlado 34. Kad slavuji tići zapjevaše
Gajret, 6/1913, 10/11, 207-208, pod naslovom Djevojačka ĐIKIĆ, br.
XXIX.

kletva. Zabilježio: Avdo Cirić.

35. Sarajevo, što si neveselo?

Bosanska vila, 17/1902, 10, 195.

strana 124 od 127

www.bosnafolk.com by Muhop pašalić © 2002

BOSNAFOLK

60 NAJLJEPŠIH BALADA BOŠNJAKA 36. Emina
bole boluje Pjesma Hivzi bega Đumišića, koji je poginuo kod Rače
1292.

Bosanska vila, 9/1894, 7, 106. Zabilježio St. R. Delić.

ili 1876. godine, bijući se sa Srbima za svoju domovinu.

37. Budim gradi beže Bajram-beže 42. Tužila se Ganibegovica
Smail Balić, Die Kultur der Bosniaken. Die muslimische Bosanska
vila, 12/1897, 4, 59. Zabilježio Omerbeg Komponente, Wien 1973,
str. 36-37.

Sulejmanpašić.

38. Što 'no cvili u Glamoču gradu?

43. Mrak zateče po gori svatove Vuk S. Karadžić, Srpske narodne
pjesme, knj. I, Beograd Behar, 9/1908-09, 1, 12-13.

1953, br. 651. Karadžićev naslov: Opet tvrđa u vjeri.

44. Sina rodi Sinanbegovica 39. Mujo gleda Ajkunu djevojku Novi
behar, 1/1927-28, 3, 12, pod naslovom Sinanbegovica.

Pjevao Selim Salihović (1910-1986), pjevač i sazlija iz 45. Gledali
se Mujo i Nizama Janje kod Bijeljine.

M. Maglajlić, Muslimanska usmena balada, Sarajevo 1985, 40. U
kadune Hasanaginice .str. 65-66. Pjevao Selim Salihović iz Janje
kod Bijeljine.

Bosanska vila, 10/1895, 8, 123-124. Iz zbirke St. R. Delića.

46. Kad Vilići seku udavaše 41. Knjigu piše srpski knjaže Nikola Tordinac, Hrvatske narodne pjesme i pripoviedke iz Istočno blago. Sabrao i preveo Mehmed-beg Kapetanović Bosne, Vukovar 1883, br. 5. str. 18-19.

Ljubušak, svezak II, Sarajevo 1897. Ljubušakov naslov: s t r a n a 1
2 5 o d 1 2 7

www.bosnafolk.com by Muho Pašalić © 2002

B O S N A F O L K

6 0 N A J L J E P Š I H B A L A D A B O Š N J A K A 47. Ja kakva je sjajna mjesečina 53. Šetao se aga Hasan-aga Rukopisna zbirka Alije Bejtića, br. 246.

Biser, 2/1913-14, 14, 221, pod naslovom Hasanaginica.

48. Po gori se zelen bajrak vije 54. Vezak vezla Dženetića Diša Gajret, 9/1925, 16, 255, pod naslovom Poruka Novi behar, 6/1932-33, 14/15, 197. Zabilježio: Muhamed Mustajbegova.

Hadžijahić.

49. Razbolje se Havalicu Bego 55. Mujo gleda u mahali Zlatu Behar, 6/1905-06, 7, 108. Iz zbirke: Osman Sabrije.

Narodno blago. Sakupio i izdao Mehmed beg Kapetanović 50. Brat u sestre konja dojahiva Ljubušak po Bosni, Hercegovim i susjednim krajevima, Bosanska vila, 12/1897, 13, 203. Hercegovke. Srpske nar.

Sarajevo 1887 str. 339-345. Ljubušakov naslov: Grozna ženske pjesme iz Mostara. Nurudin Ibnul-Hadžer.

Ijubav Čelebije Muje.

51. Vezak vezla Gabelkinja Zlata 56. San usnila Hasanaginica Behar, 6/1905-06, 9, 140-141, pod naslovom Gabelkinja Bosanska vila, 10/1895, 8, 124.

Zlata.

57. Sunce zasja šehar Bijeljini 52. Vezak vezla Zlatija đevojka Novi behar, 4/1930-31, 2/3, 46-47. Po kazivanju rahm.

Novi behar, 1/1927-28, 19, 307.

Emke Krajinović iz Omerbegovače zabilježio: Sakib-Seid s t r a n a
1 2 6 o d 1 2 7

www.bosnafolk.com by Muho Pašalić © 2002

B O S N A F O L K

6 0 N A J L J E P Š I H B A L A D A B O Š N J A K A Agić. Pjesma je prvi put objavljena u časopisu Gajret, Munib Maglajlić pročitao i druga verzija pjesma broj 60 II; 11/1924, 8, 129, ali je tekst iz Novog behara čistiji.

onako kako je Fortisov tekst balade pročitao Alija 58. Kad je kuga Mostar pohodila Isaković.

ŽIGA, br. 58, str. 52-53.

Problem čitanja XALOSTNE PJESANZE... je detaljno 59. Kad Moriće pohvataše analiziran kod M. Maglajlić, Od zbilje do pjesme. Ogledi o Rukopisna zbirka Muhameda Fejzi-bega Kulinovića iz usmenom pjesništvu, Banja Luka 1983, str. 107-111).

Sarajeva. Pjesma je prvi put objavljena u knjizi Đenane O Hasanaginici je pisao i Parry Milman u "Ćor Huso"- studiji Buturović, Morići. Od stvarnosti do usmene predaje, o pjesmama Južnih Slavena. Pogledaj na Sarajevo 1983, str. 207-211.

http://herkos.artsfac.csuohio.edu/huso/texts/menu_has.h 60. Što se b'jeli u gori zelenoj tml-edicija David E. Bynum Colombo 1998.

Alberto Fortis, Viaggio in Dalmazia, Volume Primo, Venezia 1774, str. 98-105. Tekstu izvornika, uz koji je naporedo donesen prijevod na talijanski jezik, Fortis je dao naslov XALOSTNA PJESANZA PLEMENITE ASAN-AGHINIZE.

Ovdje je doneseno tumačenje Fortisova teksta balade u dvije verzije: prva pjesma broj 60 I; onako kako ju je s t r a n a 1 2 7 o d 1 2 7

www.bosnafolk.com by Muh o P a š a l i ć © 2 0 0 2

Document Outline

- SADRŽAJ:
- 1. U SV'JETU SE NAĆI NE
- 2. FERMAN DOĐE IZ STAMBOLA
- 3. KAD MORIJA MOSTAR MORIJAŠE
- 4. KLIKOVALA PREBIJELA VILA
- 5. BOL BOLUJE GONDŽE MEHEMEDE
- 6. OGANJ GORI U JELOVOJ GORI
- 7. KOLO IGRA NA SRED SARAJEVA
- 8. KNJIGU PIŠE SRPSKI KNJAŽE
- 9. ALI-BEG SE S LJUBOM ZAVADIO
- 10. URODILA B'JELICA ŠENICA
- 11. KOLIKI JE JAVOR NA PLANINI
- 12. DVIJE KULE NA ZAGORJU BILE
- 13. ZBOR SE KUPI NA KAKANJ-PAZARU
- 14. POTRESLA SE ZEMLJA OD ISTOKA
- 15. FALILA SE MAHMUT-PAŠINICA
- 16. VEZAK VEZLA ADEM-KADA
- 17. MAJKA FATU RANO BUDI
- 18. ZLATNO SEDLO PO VODI PLIVAŠE
- 19. U SRID ŠEHERA, U SRID BAJNE LUKE
- 20. KOL'KO CVILI GORA GAREVINA
- 21. PROCVILILA GORA ŠIMŠIROVA
- 22. MEHO S MAJKOM PO HAS-BAŠČI HODA
- 23. UDAJE SE ALIBEGOVICA
- 24. HUSEJIN SE U SVATOVE SPREMA
- 25. U NAŠEGA BEGA ALI-BEGA
- 26. KAD UMRIJE SRMA IBRAHIME
- 27. PUSTA BOLEST U SV'JET UDARILA
- 28. FALI MI SE MUJO, MOMČE MLADO
- 29. ZAGRMILO IZNAD VISOKOGA
- 30. U STAMBOLU AKŠAM OKUJIŠE
- 31. IZ ŠEMBOJA TOPI UDARIŠE
- 32. SUNCE BI SJALO, ALI NE MOŽE

- [33. DVORE MELA ALIBEGOVICA](#)
- [34. KAD SLAVUJI TIČI ZAPJEVAŠE](#)
- [35. SARAJEVO, ŠTO SI NEVESELO](#)
- [36. EMINA BOLE BOLUJE](#)
- [37. BUDIM GRADI BEŽE BAJRAMBEŽE](#)
- [38. ŠTO 'NO CVILI U GLAMOČU GRADU?](#)
- [39. MUJO GLEDA AJKUNU DJEVOJKU](#)
- [40. U KADUNE HASANAGINICE](#)
- [41. KNJIGU PIŠE SRPSKI KNJAŽE](#)
- [42. TUŽILA SE GANIBEGOVICA](#)
- [43. MRAK ZATEČE PO GORI SVATOVE](#)
- [44. SINA RODI SINANBEGOVICA](#)
- [45. GLEDALI SE MUJO I NIZAMA](#)
- [46. KAD VILIĆI SEKU UDAVAŠE](#)
- [47. JA KAKVA JE SJAJNA MJESEČINA](#)
- [48. PO GORI SE ZELEN BAJRAK VIJE](#)
- [49. RAZBOLJE SE HAVALIĆU BEGO](#)
- [50. BRAT U SESTRE KONJA DOJAHIVA](#)
- [51. VEZAK VEZLA GABELKINJA ZLATA](#)
- [52. VEZAK VEZLA ZLATIJA ĐEVOJKA](#)
- [53. ŠETAO SE AGA HASAN-AGA](#)
- [54. VEZAK VEZLA DŽENETIĆA DIŠA](#)
- [55. MUJO GLEDA U MAHALI ZLATU](#)
- [56. SAN USNILA HASANAGINICA](#)
- [57. SUNCE ZASJA ŠEHER BIJELJINU](#)
- [58. KAD JE KUGA MOSTAR POHODILA](#)
- [59. KAD MORIĆE POHVATAŠE](#)
- [60. Žalostna Pjesanca Plemenite Hasanaginice](#)
- [60 I. ŠTO SE B'JELI U GORI ZELENOJ?](#)
- [60 II. ŠTO SE B'JELI U GORI ZELENOJ?](#)
- [IZVORI](#)

Table of Contents

SADRŽAJ:

1. U SV'JETU SE NAĆI NE
2. FERMAN DOĐE IZ STAMBOLA
3. KAD MORIJA MOSTAR MORIJAŠE
4. KLIKOVALA PREBIJELA VILA
5. BOL BOLUJE GONDŽE MEHEMEDE
7. KOLO IGRA NA SRED SARAJEVA
8. KNJIGU PIŠE SRPSKI KNJAŽE
9. ALI-BEG SE S LJUBOM ZAVADIO
10. URODILA B'JELICA ŠENICA
11. KOLIKI JE JAVOR NA PLANINI
12. DVIJE KULE NA ZAGORJU BILE
13. ZBOR SE KUPI NA KAKANJ-PAZARU
14. POTRESLA SE ZEMLJA OD ISTOKA
15. FALILA SE MAHMUT-PAŠINICA
16. VEZAK VEZLA ADEM-KADA
18. ZLATNO SEDLO PO VODI PLIVAŠE
19. U SRID ŠEHERA, U SRID BAJNE LUKE
20. KOL'KO CVILI GORA GAREVINA
21. PROCVILILA GORA ŠIMŠIROVA
22. MEHO S MAJKOM PO HAS-BAŠČI HODA
23. UDAJE SE ALIBEGOVICA
24. HUSEJIN SE U SVATOVE SPREMA
25. U NAŠEGA BEGA ALI-BEGA
27. PUSTA BOLEST U SV'JET UDARILA
28. FALI MI SE MUJO, MOMČE MLADO
29. ZAGRMILO IZNAD VISOKOGA
30. U STAMBOLU AKŠAM OKUJIŠE
31. IZ ŠEMBOJA TOPI UDARIŠE
32. SUNCE BI SJALO, ALI NE MOŽE
34. KAD SLAVUJI TIĆI ZAPJEVAŠE
35. SARAJEVO, ŠTO SI NEVESELO
36. EMINA BOLE BOLUJE
37. BUDIM GRADI BEŽE BAJRAMBEŽE
38. ŠTO 'NO CVILI U GLAMOČU GRADU?

- 39. MUJO GLEDA AJKUNU DJEVOJKU
- 40. U KADUNE HASANAGINICE
- 41. KNJIGU PIŠE SRPSKI KNJAŽE
- 42. TUŽILA SE GANIBEGOVIĆA
- 43. MRAK ZATEČE PO GORI SVATOVE
- 44. SINA RODI SINANBEGOVIĆA
- 45. GLEDALI SE MUJO I NIZAMA
- 47. JA KAKVA JE SJAJNA MJESEČINA
- 48. PO GORI SE ZELEN BAJRAK VIJE
- 49. RAZBOLJE SE HAVALIĆU BEGO
- 50. BRAT U SESTRE KONJA DOJAHIVA
- 51. VEZAK VEZLA GABELKINJA ZLATA
- 52. VEZAK VEZLA ZLATIJA ĐEVOJKA
- 53. ŠETAO SE AGA HASAN-AGA
- 54. VEZAK VEZLA DŽENETIĆA DIŠA